

**“МОРИЯ” – СЛУЖЕНИЕ
НА БОЖИЯ ПРОРОЧЕСКИ ДУХ**

ИЗЯЩНОТО ДЕЛО НА БОГА

СТЕФАН ГЛАВЧЕВ

Книгата е дар от Исус!

www.moriah-servant.org

СЪДЪРЖАНИЕ

Към сърцето ти	3
1. Видението с Божиите сфери.....	8
2. Видението със земята Уз.....	12
3. Видението с Веемота	20
4. Силата и якостта на Веемота.....	25
5. Опашката и жилите на Веемота	28
6. Костите и ребрата на Веемота	34
7. Храната на Веемота.....	39
8. Леговището на Веемота	44
9. Безстрашието и бдителността на Веемота	56
10. Изящното дело на Бога	62

КЪМ СЪРЦЕТО ТИ

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

Само Господ и Бог Исус Христос знае с каква любов ме е изпълнил, за да обичам теб и всички, които призовават Святото Му Име. Само на Него е известно какъв товар съм имал през безсънните нощи, докато съм пребъдвал в размисъл и посвещение за Него. През изминалите години аз имах един и същи копнеж, който беше като двигател на всичко, което Исус ми даде да напиша и подаря на теб и на всички други, които не се срамуват от това да четат книгите на беден и отхвърлен от църквите Божий пратеник. Аз зная, че ако Бог бе допуснал да се стремя към земното, то непременно щях да се поклоня на лукавия в пустинята. Тогава със сигурност щях да имам нужния блясък и богатство, с които да се представя на земните царе и техните църкви. И пътят ми щеше да е постлан с рози и аплодисменти. Но това щеше да е път към ада, път към тресавища, в които нозете ми непременно щяха да затынат. Затова благодаря на Исус, че ме опази от разрушителната сила на светското богатство, което е силно да закорави сърцето като буца лед.

Причината да започвам така откровенията и виденията в тази прекрасна Небесна книга, не е друга, но за да разбереш, че наистина няма друг двигател, който да печели Божието благоволение, освен този - да раздаваш всичката си любов, докато имаш дъх, сила и Божий Дух в сърцето си.

Аз имах и все още имам съдба от Бога да бъде отделен и скрит за всичките си приятели. Ето защо от дълго време чувствам в сърцето си недостиг на общение, недостиг на братски прегръдки и утешителни думи. От друга страна - книгите, кои то написах и разпръснах, останаха неизвестни в съдбата си. Аз не зная и все още не зная как те променят сърцата и какво вършат в живота на приятелите ми. Единственото, което имам, е потвърдението от Святия Дух в сърцето си. Защото Той е, Който ми нашепва, че пророческото слово наистина отваря врати за Святото Му дело. И това ми стига, за да бъда щастлив. Не толкова щастлив, колкото земният ми човек иска, но дълбоко удовлетворен в духа си.

Когато Исус дойде, за да ми даде самата идея за написването на тази книга, аз бях необикновено раздвижен в сърцето си. Раздвижен от живите води на Святия Дух, които сякаш, че ме напълваха за едно още по-съвършено изливане от преди. Докато все още не знаех нито идеята, нито съдържанието и откровенията по тази книга, към ума ми дойде една случка, която обичам да разказвам на приятелите си. Тя не е моя и аз не съм я измислил. Но съм сигурен, че ако и да е излязла от устата на човек, то пак Бог е бил Премъдрият и Съвършен Съветник, Който е запалил искрите на мъдростта и разума в оня, който пръв е изговорил самата случка. Затова нека ти я разкажа. Защото с нея ще навлезем в дълбоките и прекрасни откровения на тази книга.

Един скулптор се затворил в ателието си и в продължение на много години не излязъл от там. Всички се чудили какво ли твори толкова време, но никой не нарушавал творческата му работа. Един ден творецът отворил вратите на ателието си и поканил своите приятели, за да видят венеца на неуморните му усилия. Едва прекрачили прага на ателието, приятелите му ахнали от почуда и възхищение. Пред очите им стояла изключително красива статуя на кон. Той бил като жив, сякаш че ей сега ще изпръхти и запрепуска. Всичките форми на тялото му и осанката му били толкова фини и изработени с такова съвършенство, щото приятелите на скулптора паднали на коленете си и тихо му казали:

“Как можа да създадеш такова съвършенство? Как от пръстите ти излезе такава идеална красота и такава гениална завършеност?”

Дочул въпросите на приятелите си, скулпторът вдигнал ръцете си към Бога и казал:

“Не аз направих тази статуя, а Бог. От мен Той поиска само да премахна и отсека излишните късо ве, ръбове и пукнатини. Преди да направя жребца, той си беше все там - в камъка. Но когато послушах Бога и премахнах излишното от камъка, то пред очите ми остана скъпоценното. Затова отдайте Слава на Твореца. Защото само с искрите на Неговата мъдрост и разум човек намира пътя към Съвършеното...”

Разбираш ли думите на този скулптор, скъпи ми братко и верни ми приятелю? Не са ли те едно прекрасно скрито благовестие, което има по-голяма сила от говоренето на хиляди думи?

Именно тази случка Исус извика в ума ми. За да подготви сърцето ми за едно дълбоко и благословено пътуване към моя Небесен Баща. За да ми каже, че пътят към Небето и Вечния Живот става именно с премахване и отсичане вътре в нас.

Премахване и отсичане на всичко, което не е Негово!

Защото новото създание, създадено по Образа на Единородния Божий Син, стои вътре в нас. Стои точно така, както съвършената статуя на коня е стояла вътре в камъка. Но когато ние се покорим така, както е сторил и скулпторът, то тогава непременно ще позволим на Исус да дойде към сърцата ни с Небесното Си длето, за да извая Себе Си. Ето така, през всичките години на моето приклоняване към Гласа на Отца и Сина, аз давах сърцето си на Царя. И вътре в мен влизаха Неговите думи. Думи, изговорени, за да отсичат и махат излишното, за да се яви скъпоценното и Съвършеното. И понеже думите станаха много, както са много ударите, които един скулптор трябва да стовари върху твърдия камък, то и по тази причина Исус отново дойде към сърцето ми. За да ми каже, че е време да дам на братята и сестрите си един нов поглед. Поглед, който Бог Отец има към изящното Си творение. Поглед, с който верните ще разберат какво е било очакването на Исус за тях. Поглед, който искам да ти предам със Собствените думи на Царя на Сион:

“След като изливах в сърцето ти много повече, отколкото в милиони други сърца, Аз искам Моите братя и сестри наистина да запомнят тази поучителна история със скулптора и неговата статуя. Защото Моят път и Моето учение са Път и учение на премахване и отсичане. И ако Аз не премахна у вас нещата, които не са Мои, но ваши, то тогава вие ще премахнете от вас нещата, които не са ваши, но Мои. В този сблъсък на воля с Воля, и на вашето с Моето, идва и смисълът на вярата. Защото вярата е тази, с която ще изгоните вашето и ще премахнете вашите късове и ръбове, за да остане новото творение, с което Моят Отец ще ви

приеме в Небесния ви дом. И както при ударът на едно длето се раждат искри и се оказва съпротива, така и в мнозина от вас пламват думите на роптание и злоба против словото на Пророческия Дух. Тогава мнозина започват да се молят Аз да спра с длетото Си и да забраня на слугата Си да изявява Моите думи. Такива непременно искат да си останат като недовършени статуи, без да съзнават, че в силата на дявола е да възвърне всички отронени късове на мястото им и отново да възцари стария човек.

Къде ще отидете тогава? И на кой господар ще се кланяте? И чия съдба ще споделите? Знае ли някой от вас, че Аз съм написал книгите на слугата Си още преди създаването на света? Знае ли някой от вас, че Божието не може да се препъне и спре, но самото ще спре и препъне всички, които са посочени като съдове на Божия Гняв? Знае ли някой от вас колко малко са днес човеците като Гамалиил, които да заявят на полуделите от ярост наемници и теолози, че ако едно дело е от Мен, то не може да бъде повалено? Какво повалиха хулите срещу слугата Ми? Не повалиха ли тези, които ги изговарят? Или какво успяха да сторят чародействата и празните думи против него, изговаряни от нечестиви езици години наред? Нима слугата Ми се спря и уплаши? Нима се върна назад или престана да слуша Гласа Ми? Не стана ли точно обратното, а именно - че колкото по-силни станаха ударите на дявола, толкова повече се излъска Мечът на Пророческия Дух?

Днес, когато мнозина не могат да търпят Светлината и остротата на този Меч, Аз отново идвам при вас. За да ви кажа, че онази Съвършена статуя на Божият жребец всеки миг ще бъде готова, за да стане украшение в Храма на Моя Отец. И Той, Който вижда с очите Си Началото и Края и прави мислите Си да пребъдват из род в род, днес е заповядал пълен достъп на слугата Си до извечните намерения на Сърцето Си.

Тази книга, с която вдъхновявам Стефан, ще говори именно за Съвършеното творение на Моя Отец, за изящното Му дело, което се явява в слугите Му пророците. И ако някой е с чисто сърце, за да

внимава на думите Ми и виденията в тази книга, то такъв непременно ще разбере, че всички пророчески книги, които давах на слугата Си, са били удари на Небесното длето, за да се яви Божието изящно дело. Делото, което някога Моят Отец разкри в Милостта Си на слугата С и Йов. Делото, което днес Моят Отец разкрива в Милостта Си и на слугата Си Стефан. Блажени онези, които видят речният кон Веемот в Книгата на праведния Йов! Защото те ще са същите, на които Мъдрият и Смирен Скулптор е дал достъп до Ателието Си...”

След тези последни Свои думи Господ протегна ръката Си и докосна главата Ми. А тогава духът ми полетя нагоре , към Божия Престол и към Вечно Живата Библия на Отца, разтворена пред Лицето Му...

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

Искам да знаеш, че те обичам с цялото си сърце. И сега, паднал на колене пред моя Спасител, се моля за теб:

“Господи, отвори очите му да види! Отпуши ушите му да чуе! Докосни сърцето му да познае колко велик и превъзходен Си Ти! И напълнил духа му с Вяра, Надежда и Любов от Сион, го направи да опази кристално чисти и непокътнати Твоите вечни извори! За да се намери роден от Твоя Дух и запечатан с Твоя Образ! Амин и Амин!”

1. ВИДЕНИЕТО С БОЖИИТЕ СФЕРИ

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

През изминалите години Господ неведнъж ме докосваше с Благостта и Милостта Си. И като прекарваше ръката Си пред очите ми, ме правеше да прогледна и да видя невидимото. Затова сега ти свидетелствам, че ако има щастие и ако трябва Божият Дух съвършено да изпълни тази дума, то щастieto е проглеждането в Божията Тайнствена Премъдрост. Защото, рано или късно, всеки от нас ще се яви пред Престола на Отца. И когато се обърне назад към спомените си, ще ви ди всичко, което очите му са гледали - били те очите на сърцето или очите на плътта. Именно тогава всеки от нас ще разбере, че животът на земята му е бил даден с една единствена цел - да намери, познае и прегърне прекрасния Божий Дух. Знаеш ли колко блажен ще бъдеш, когато в твоите спомени и във фибрите на цялата ти душа блесват светлите нишки на Божието докосване? Защото този свят непременно ще остарее като дреха и ще бъде хвърлен в огъня на Божия Гняв. И разумните, които всякога са търсили слугите на Отца, за да пият от живите води на сърцата им, ще бъдат най-богатите и най-благословените пред Божието Лице. Казвам ти всичко това, за да положиш в сърцето си копнежа по Божиите обиталища. Защото ако обиталищата на света идват към теб с някаква визия - била тя списание, радио или телевизия, то Божиите обиталища идват по единствения библейски начин - чрез видения, давани от Отца, Сина и Святия Дух на слугите Им, пророците. Затова нека започна с непосредственото видение, което Господ ми даде, когато издигна духа и сърцето ми към Божиите обиталища. Аз и моят Господ Исус стояхме пред Божия Престол и пред Самата Свята Библия на Отца. Това не бе обикновена библия с хартиени листа, каквато всеки от нас има в дома си.

Не!

Това беше Слово-Дух, което пламтеше, като светлината на слънцето. Тогава Исус ми каза:

“Сега искам да ти покажа Личният Поглед на Моя Бог и Отец върху онези на земята, в които е Неговото благоволение и над

онези, върху които стои запазен Неговия гняв. Затова пристъпи след Мен, за да влезеш в една от Небесните сфери на Божието Слово...”

Думите на Исус ме учудиха и в първия миг не ги разбрах. Но въпреки това тръгнах след Него. А очите ми забелязаха, че Святата и Жива Библия на Отца бе съставена от седем Небесни сфери. Те пламтяха и изпразваха лъчи на божествено помазание и мощ към земята. Самите сфери бяха подобни на огромни кръгове, разположени един над друг. Господ ме водеше към един от кръговете и това бе най-долната от сферите. А докато сърцето ми се удивляваше на самите сфери и не можеше да даде никакво обяснение на онова, което виждаше, Той вдигна ръката Си и посочи към сферата, в която щяхме да влезем, като ми каза:

“Чудно ли ти е това, което виждаш? Разбира се, че ти е чудно. Защото аз не съм водил никой от слугите Си при Небесните сфери на Моя Отец. Ти си този, върху когото благоволи Сърцето на Отца Ми и затова сега си тук. И ако все още се чудиш какво представляват самите сфери на Вечната и Свята Библия на Отца Ми, то пригответи се да ги разбереш...”

Слушах Исус и гледах сферите. Но въпреки това все още не разбирах. А Той, като ме гледаше с Милостив поглед, хвана ръцете ми и ме приближи към Себе Си, тъй че погледът на очите ми беше изцяло зает с Лицето Му. После ми каза:

“Гледай очите Ми! Гледай в тях и не спирай да гледаш, докато не разбереш...”

Така аз започнах да гледам очите на Исус. И ето, че те започнаха да се уголемяват пред мен. Само след миг не виждах нищо друго, освен огромните зеници на Господ. А те по абсолютно всичко заприличаха на небесните сфери, в една от които щяхме да влезем. Затова с тих и изпълнен от възторг глас, аз казах на Исус:

“Разбирам, Господи! Сега разбирам и сега виждам, че небесните огнени сфери на Святата Библия на Отца са всъщност Божиите зеници. Те са, с които Отец гледа и изпитва всяка твар по земята. Но защо сферите са толкова много? И защо ние с Теб ще влезем в най-долната от тях?”

Послушал въпросите ми, Господ възвърна нормалния Си Лик, като каза:

“Нима си забравил виденията от “Книгата на пророк Захария”? Не видя ли тогава пророкът на Отца, че очите Господни наистина са седем?

Човек трябва да познава погледа на Отца Ми, за да разбере и очите Му. Защото един е погледът на Милостта и Любовта. Друг е погледът на гнева и яростта. Трети е погледът на помазанието и Силата. Четвърти е погледът на благоволенieto. Пети е погледът на благословението. Шести е погледът на изобличението. Седми е погледът на свършека и обновлението.

Някога, когато бях сред вас на земята, Отец погледна на нея с Милост и Любов, тъй че даде Сина за всеки, който повярва в Него. Но твърде скоро мнозина Го разгневиха с любовта си към света и дявола, тъй че погледът се смени с гняв и ярост. Така на земята дойде нощта, в която никой не може да работи. После Отец Ми отново показва Милост и Любов, тъй че свали на земята помазание и Сила, благоволение и благословение. Но тогава отново не Му въздадоха Слава като на Бог и се извратиха в представите си за праведност и чистота. Така непременно от Отца дойде погледът на изобличението и слугите Му пророците, между които си и ти, развъртяха Меча на Пророческия Дух и показаха на църкви и вярващи мерзостта, докарваща запустение. И понеже само малцина се покаяха и възвърнаха в пътя на правдата, то и по този причина Отец Ми вече гледа към земята през седмата сфера. Сферата на свършека и обновлението. Сега разбираш ли защо ние с теб ще влезем в седмата сфера на Вечната и Свята Библия на Отца?”

“Да, Господи! Сега разбирам, че чрез погледа Си през тази сфера Отец ще съхрани погиващите и ще въздигне Свялото Си и Чисто дело в слугите Си, пророците...”

“А за какво друго да копнее един Божий слуга, когато Отец е призовал и утвърдил като пророк, освен да направи сърцето си като зеница Господна и като сфера, през която Божието потомство

ще види сетнината и свършека на старото, както и благословеното въздигане на Божиите извечни намерения в живия Му остатък на земята? Тръгни тогава след Мен! Защото трябва да дадеш на Моите свидетелството за Божието изящно дело:

За невидимата Ми Църква, ръководена от Божиите пророци, която наследява обещанията на Завета и възлиза на Моята Сватба в светъл и чист висон!

Ето, казвам ви! Който има ухо да Ме чуе, нека падне на коленете си и нека благодари на Отец за съвършеното Му дело, което Той днес явява в слугата Си. Защото Словото на Моя Отец говори за погледа Му, като казва:

“Господ е в светия Си храм, Господ, Чийто престол е на небето; очите Му гледат, клепачите Му изпитват човешките чеда. Господ изпитва праведния; а душата Му мрази нечестивия и онзи, който обича насилие. Над нечестивите ще навали примки; огън и сяра и горещ вятър ще бъдат съдържанието на чашата им. Защото праведният Бог обича правдата; праведният човек ще гледа лицето Му...”¹

И ако някой иска да проумее, нека положи и това в сърцето си:

Не е праведен оня, който счита себе си за праведен, но когото погледът на Отец Ми е намерил за праведен!

С тази Свята Небесна книга Аз ще отсея чисти от нечисти, верни от неверни, смирени от горди, и святи от извратени.

Блажени онези, които помнят и знаят Път към Кого е техният Господ и Спасител! Блажени всички, които искат да се намерят в Моята Църква, когато светските и дяволски човеци им предлагат много други църкви!”

След последните Си думи Господ хвана ръката ми и така двамата с Него пристъпихме в седмата Небесна сфера.

¹ (Псалом 11:4-7)

2. ВИДЕНИЕТО СЪС ЗЕМЯТА УЗ

И така, скъпи ми братко, нозете ми вече стояха в седмата Небесна сфера. Аз държах ръката на Исус и не знаех какво да кажа, защото възхищението и почудата ми бяха безгранични. Самата сфера имаше съвършена способност да изпитва нещата, които се откриват под нея. А изпитването от сферата ставаше с хиляди божествени лъчи, които излизаха от самата нея и осветляваха всяко място на земята, където биха се насочили. И в миг, когато някой от божествените лъчи докоснеше земята, ставаше така, че от земята по самият лъч светлината отново се връщаше в сферата и в сферата се явяваше някой от хилядите стихове на Свещеното Писание. То е, като да погледнеш на нещо, било то събитие, било обект или субект, а след това в ума ти наблюдението да се свърже с определена истина от Божието Слово.

Ето така беше и тук. Лъчите от сферата излизаха от самата нея и докосваха земята, а след това се връщаха в нея и раждаха стихове от Свещеното Писание. А тогава Господ ми каза:

“Аз съм те извикал тук, за да видиш най-важното. Затова нека двамата с теб слезем по един от лъчите на тази сфера...”

След думите Си Исус ме хвана през кръста и се приближи към един от лъчите на сферата, който бе твърде голям и блестящ. Така аз и Господ буквално се шмугнахме с лъча, тъй че само след миг вече се намирахме на земята. Очите ми забелязаха богато облечена и нагиздена жена, която лежеше по гръб в някаква мрачна долина. Освен богатото си облекло, жената беше съблазнително разголена и усмихваща се. Цялото ѝ същество излъчваше сладострастие и похот, тъй че за благоразумния би било добре да отвърне погледа си и изобщо да не я гледа. А Господ, като вдигна ръка и посочи жената, ми каза:

“Наблюдавай какво ще стори Отец Ми с тази блудница. Защото си все още в преддверието на Неговата Тайнствена Премъдрост...”

Миг след думите на Исус забелязах как от Небето слезе необикновено могъщ и светъл Божий пратеник. Лицето му светеше със силата на слънцето, а в ръцете му имаше огнен меч. Така Божият пратеник застана

пред самата излегнала се жена, въпреки че тя изобщо не го виждаше. А светлият мъж вдигна огнения меч над главата си и го стовари върху нея, тъй че тялото ѝ се раздели на две. Гледката ме накара да подскоча, понеже си помислих, че жената вече е умряла от съсичащият удар. Но точно тогава Исус вдигна ръка и ми направи знак да продължа да гледам. Така забелязах, че двете половини на съсечената жена се превърнаха в други две жени. Ако едната приличаше по всичко на онази, която светлият мъж съсече, то другата изглеждаше съвършено различно. Така разликите между двете ставаха все по-убедителни, докато накрая Исус ми каза:

“Забеляза ли могъщият пратеник на Небето, който съсече с меча си легналата блудница?”

“Да, Господи! Забелязах го!” - отговорих аз с вълнение. А Исус продължи:

“Този пратеник на Троицата беше Архангел Михаил. Именно на него е дадено да разсече религиозната власт на Вавилон, когато Отец Ми заповядва войната в небесните места. Но ти забележи, че след съсичането от двете половини се родиха други две жени. И едната по всичко прилича на първата, а другата - не.

Как си обясняваш това?”

“Исусе, аз вярвам, че самото съсичане е ударът от Меча на Божия Пророчески Дух. След самото съсичане става така, че Божиите, които са се покорили на Гласа на Отца, са напуснали блудницата Вавилон, а другите, които са се закоравили, са останали вътре в нея. Именно това обяснява защо едната жена имаше прилика с първата, а другата - не...”

“Продължи тогава да наблюдаваш какво ще се случи с тези две жени. Защото именно това е дълбокото, което сега ти показвам...”

Така аз продължих да гледам на самото видение. Забелязах, че жената, която олицетворяваше закоравените и останалите под властта на Вавилон, се обогати още повече и дрехите ѝ станаха още по-привлекателни. По ефектната ѝ рокля заблестяха украшения от злато и скъпоценни камъни, които имаха много голяма власт да притеглят към себе си. И подобно на видяното от Апостол Йоан в “Откровението” тази жена

във видението имаше в ръцете си златна чаша, пълна с нечистотии и семе от блудство. А Господ, като наблюдаваше вълнението ми, каза:

“Не се учудвай, момчето Ми! Защото това наистина е великата блудница Вавилон. Но ти сега виж и другата жена, която се яви след удара с Меча на Пророческия Дух...”

Така аз погледнах другата жена и видът ѝ ме порази. Тя беше бедна и по нищо не подсказваше, че върху нея почива Божието благоволение. Наметната с вретиче и посипала главата си с пепел, тя плачеше и не смееше да повдигне погледа си към Небето. Външният ѝ вид беше такъв, щото всеки земен човек, който цени просперитета и благоденствието, би я отминал с погнуса и презрение. А тогава Исус ме попита:

“Как мислиш? Не ти ли прилича в страданието си тази жена на един от Божиите слуги, който също покри главата си във вретиче и пепел?”

“Да, Господи! Смея да кажа, че тя твърде много прилича на слугата Ти Йов след разорението, което Отец допусна в живота му...”

“А защо тя прилича на слугата Ми Йов, за разлика от другата? Защо след посичането от Меча и двете не заприличаха на слугата Ми Йов, но само едната стана като него?”

“Господи, аз вярвам, че едната прие изобличението и наказанието от Господ. И на това свидетелстват както вретичето ѝ, така и пепелта върху главата ѝ. Докато другата не прие наказанието, но се привърза към дявола, което доведе до обогатяването ѝ...”

“Виж тогава къде се развива самото видение. Защото така ще ти стане ясно самото изпитание, което Отец е наложил върху двете!”

След тези Си думи Господ отново ме хвана през кръста и само след миг ние отново бяхме в пространството на седмата сфера. И очите ми забелязаха как всред сферата заблестяха стиховете от Божието Слово, които гласяха:

“Радвай се и весели се дъщерьо едомска, която живееш в земята Уз. Обаче и до тебе ще дойде чашата; ще се опиеш и ще се заголиш! Свърши се наказанието за беззаконието ти, дъщерьо

Сионова; Той няма вече да те закара в плен; но ще накаже твоето беззаконие, дъщерьо едомска, ще открие съгрешенията ти...”²

А самата Светлина от стиховете беше толкова силна, щото извиках към Господа:

“Исусе! Сега разбирам, че видението, което ми даде, е било в земята Уз. Това е земята, в която живя праведният Йов. И както той беше най-богатият в тази земя, така и онази жена в началото на видението долу, беше твърде богата. Но след удара с Меча на Пророческия Дух стана така, че едната от жените заприлича в страданието си на Йов, а другата не пожела това страдание...”

“Виж тогава отново какво гласи Божието Слово. Виж как Бог казва на едомската дъщеря:

“Радвай се и весели се дъщерьо едомска, която живееш в земята Уз. Обаче и до тебе ще дойде чашата; ще се опиеш и ще се заголиш!”

И не затова ли едомската дъщеря се обогати още повече, та да се радва и весели, според Божията заповед? Защото ето това е тайната, в която сега посвещавам теб и Моите избрани. Тайната, че Божието изящно дело е заключено в “Книгата Йов”. И в нея се намират, както изпитанията и страданията, така и благословенията и проклятията от Моя Бог и Отец. Защото вече преминава времето, когато Отец Ми изпрати слугите Си с Меча на Пророческия Дух, та да отделят чистото от нечистото. Вече преминава времето, когато заповядвах да сте бедни относно земното и богати в Небесното. Идва другото време! Времето, когато Отец ще възвеличи Името Си със Своето изящно дело.

Затова Аз, Господ и Бог на сърцата ви, казвам:

Божият Съд първом започва от Божието домочадие! Именно в този Съд Бащата наказва синовете Си, които любя. Онези от синовете, които приеха наказанието, се уподобиха в бедната жена, покрита с вретиче и с пепел. Защото тя е Сионовата дъщеря. И към нея продължава Отец Ми с думите на пророка Си Еремия:

² (Плачът на Еремия 4:21-22)

“Свърши се наказанието за беззаконието ти, дъщерьо Сионова; Той няма вече да те закара в плен...”

Но към тези, които отказаха да бъдат наказани и в страстна похот се прилепиха към користите и богатствата на света и дявола, пак Моят Отец казва:

“...но ще накаже твоето беззаконие, дъщерьо едомска, ще открие съгрешенията ти...”³

Сега разбирате ли, че изпитът с Меча на Пророческия Дух е изпит за това къде са сърцата ви? Сега разбирате ли, че всяка църква, която се е поклонила на лукавия, търсейки богатство и просперитет, вече има обвинител против себе си?

Този обвинител, който е дявол и Сатана, има правото да я изиска за себе си и да каже на Моя Отец думите, с които Го подбуди и против слугата Му Йов:

“Не Си ли обградил отвсякъде тези църкви с благословения и имот. Но сега простри ръка и допри се до всичко, що имат, и те ще Те похулят в лице. Защото те отдавна вярват в просперитет, а не в Исус...”

И когато дойде Моят призив в слугите Ми пророците да се отречете от светското богатство и да раздадете имота си на бедните и на смазаните от мизерията, то тогава мнозина изпълниха очакването на Сатана. Те Ме похулиха в лице, за да станат именно тази дъщеря на Едом, за която Премъдрият Ми Отец е записал, че ще живее в земята Уз.

А кой от вас има Божията мъдрост в сърцето си, та да види, че след първия изпит от Отца Ми дойде и втори, така, както след първото изпитание на Йов дойде и второ?

Защото Сатана, както тогава, така и днес, е обвинител против мнозина, които му се поклониха и има правото да ги изиска за себе си, като каже на Отца:

“Кожа за кожа, да! Все що има човек, ще го даде за живота си. Но простри ръката Си сега та се допри до съвестите и сърцата на

³ (Плачът на Еремия 4:22)

тези човеци и ги призови да се отрекат от себе си. И те непременно ще Те похулят в Лице...”

И не ви ли призовах да се отречете от търговията и църковните бизнеси, за да давате даром? Не заплющя ли Моят бич върху гърбовете на търговците в Храма? Колко от вас Ме послушаха и колко похулиха Гласа Ми? Не ви ли призовах да не търсите своето, но Моето? Колко от вас станаха като дъщерята на Едом, която живее в земята Уз?

Вижте тогава сетнината на двете жени. Защото в едната ще се открият Божиите язви и Божият Пламенен Гняв, а в другата Отец Ми ще открие изящното Си дело....”

След последните Си думи Господ посочи с пръста Си надолу, за да видя онова, което се откриваше под сферата. Аз забелязах как с жените настъпи учудваща промяна. Защото телата им се промениха. Дъщерята на Едом заприлича на грозно и уродливо чудовище, приличащо на крокодил с широка и раззината паст, което побърза да се гмурне във водите на гъсти блата и мочурища, явили се край него. А колкото до Сионовата дъщеря, то очите ми видяха нещо прекрасно и съвършено. Защото само след миг аз вече виждах един прекрасен бял жребец, чиито нозе бяха потопени в живите води на Божия Дух. Смея да твърдя, скъпи ми братко, че никога преди това видение аз не бях виждал толкова прекрасно и съвършено творение. Защото това не беше кон от земните коне. Не! Това бе телесното възплъщение на Божия Пророчески Дух. Един бял кон, от чиито уста излизаше двуостър Пламенен Меч. Един бял кон, по-могъщ и як от всичко на земята. Един бял кон, който и най-вдъхновената четка на художник не би пресъздавала във величието му. Един бял кон, който Мъдрият Скулптор показал на приятелите в Ателието Си! И така, докато гледах на видението, останал без дъх от красотата на Небесното творение, Господ се приближи към мен, а очите Му пламтяха с необикновен пламък. И ето какво ми каза Той:

“Кажете на Църквата Ми, че има Един, Който е достоен да яхне този кон и да извърши Волята Си. И това съм Аз! Отец Ми създаде Веемота за Мен. Аз съм, Който прославям Святото Му Име. И ако в

“Книгата Йов” намериха съдбите си, както Едомската, така и Сионовата дъщеря, така в същата тази книга, която е утаила най-дълбокото от Сърцето на Отца Ми, ще влязат в сблъсък духът на Антихрист, който е лъжепророкът и Духът на Отца, Който е Божият Пророчески Дух. Именно това са Левиатанът и Веемотът! Духовното тяло на родените от Вавилон и духовното тяло на родените от Сион. Защото, ето, започва битката на всички битки, която ще донесе със себе си Триумфът над всеки триумф. Това е битката на Моето Слово със словото на лъжепророка, на Моето дело с делата на тъмната троица, на Моя пример - с уродливите примери на тщеславието. Затова виж края на тази най-могъща от всички Небесни картини...”

След думите на Исус аз отново гледах към белия кон. Тогава Исус пушна ръката ми. И като се спусна от Небето с повелителен вик, яхна Небесния жребец. Така Господ и Веемот се втурнаха към блатата. А белият кон, като изцвили победоносно, се наведе над блатните тресавища, тъй че само след миг Левиатанът се мяташе, нанизан на Меча, който излизаше от устата на коня. И в този миг Небесната сфера запламтя с такава сила, щото имах чувството, че съм в средата на голям пожар. А там, сред огнените езици на пожара, се явиха и страшните Божи думи против творението на Вавилон:

“В оня ден Господ с лютия, и великия, и якия Си нож ще накаже левиатана, бързия змей, да! Левиатана, извиващия се змей. И ще убие змията, която е в морето...”⁴

Миг след вълнуващата и разтърсваща гледка, Господ се яви до мен, като ми каза:

“Сега Аз ще те разведа в дълбочините и височините на Божията тайнствена премъдрост. Блажени онези, които поискат в сърцата им да се явят Божиите съвършени дела.

Блажени онези, които се събудят и разберат, че са призвани да бъдат поколение на здравина и съдбоносна конфронтация с Вавилон. Блажени, които разберат, че Словото Ми е Дух и Веемотът е твърде изящно дело на Отца, за да го принизят до глупостта на

⁴ (Исайя 27:1)

ума и плътта. Блажени онези, които Суверенният и Свят Отец е посочил за изява на изящното Си дело. А сега нека двамата с теб видим отблизо този речен кон, който е най-великата привилегия и длъжност за духовните човеци на всяко време и място...”

След тези думи на Исус видението със земята Уз се прекрати, а аз последвах Исус със сърцето си. За да видя онова, което Божията ревност е държала утаено за много поколения и родове човеци. Амин и Амин!

3. ВИДЕНИЕТО С ВЕЕМОТА

Братко мой! Верни ми приятелю!

Знаеш ли коя е най-великата трагедия на това човечество през всичките хилядолетия на съществуването му?

Трагедията е тази, че човек винаги е искал да дели с Бога!

Ако някъде е било велико Божието Име, човек винаги е искал да се прибави и неговото. Ако някъде трябва да се отдаде Слава на Бога, то човешката пресметливост, егоизъм и тщеславие винаги са натискали везните в полза на пръстния, а не на Вечния. Аз не мога да говоря с безразличие за удивителното пътуване в раз криването на Божиите тайни, които Исус в Милостта Си разкри на мен. Но с това в никакъв случай не искам да бъда откривател. Защото преди няколко века някой си Америго Веспучи открил нов континент, а днес милиони предъвкват името на този човек. Но никой днес в еуфорията при предъвкването на това име дори и не се замисля, че на човек не подобава такава слава, че да слагаш името му върху Божието творение. Човек може само да проглежда и то тогава, когато Бог в Милостта Си му подари ново зрение за дълбоки и тайни неща. Както казва нашият Отец на един от слугите Си:

“Извикай към Мене и ще ти отговоря, и ще ти покажа велики и тайни неща, които не знаеш...”⁵

Ето затова и аз, миг, преди да вляза в прекрасните видения и пълнота на тази книга, искам да заявя пред Небето и земята и пред всичките им свидетели, че Славата и Величието за тази книга е на Името на Бог Йеова, на Неговият Син Исус Христос, Който е наш Ходатай и Застъпник пред Святия Му Престол, и на Святия Дух, в Чието прекрасно присъствие Господ ми разкрива Своите тайни. Защото доволно дълго е било времето, когато човеците са крадяли и отнемали подобаващата Слава и Величие на Бога и Отца. Вместо да нарекат духовното си събрание с Живото Име на Спасителя, те са прибавили от себе си човешките си възгледи и доктрини, за да станат и църквите им човешки, лишени от всякаква Божия Сила и благоволение.

⁵ (Еремия 33:3)

Понеже, кажи ми, какво ще рече да сложиш името на държавата си пред Името на Бога? Църква, която преди да е Божия, първо е българска...

Какво ще рече това, че всеки извратен човешки ум е кръщавал Живото Тяло на Спасителя с всякакви свои доктринални табути?

За да има днес "лютерани" и "адвентисти", "протестанти" и "католици", "баптисти" и "конгрешани", "методисти" и "православни".

Отвори тази Свята Библия, която държиш в ръцете си и потърси Баща си! Потърси Го с цялото си сърце! И когато Го намериш, то тогава ще се убедиш, че Той също има Свое мнение за духовното Си Тяло. И за разлика от човешките наименования, чиито патрони отдавна са станали на пепел и прах в гробищата, Неговите Имена стоят кристално чисти и недокоснати от човешка ръка.

Ето за такова едно име искам да ти говоря тук.

За Веемотът, който ни разкрива Сам Бог Отец в "Книгата Йов".

Най-голямата глупост, която можеш да сториш, е да отвориш някой библейски речник, за да видиш как извратеният човешки ум е определил Божията тайна, свързана с Веемота. Тогава ще разбереш, че онова Божие творение, което Творецът е определил с думите **"изящно дело на Бога"** е най-обикновен хипопотам... Да, от онези тлъсти и лениви животни с големи очи, които обичат да стоят в тинята и от време на време да се прозяват, за да защракат фотоапаратите на любопитните туристи... И след това, като преминеш по-надолу в "Книгата Йов", то да видиш как Творецът вече се прехласва да говори и за крокодил... И ако такива "бисери" на книжници буквално са наводнили църквите, то трябва ли да се чудиш защо лаенето и грухтенето са се умножили? Т а кой друг да ходи на угощение край човешкия бълвоч и тиня, освен онези, чийто баща е родил и лъжата? Сега разбираш ли, че човешките мнения никак не ползват? Сега разбираш ли, че е дошло времето наистина да разбереш, че Бог Йеова е изпратил слугите Си по земята? И то не да съберат всичката паплач и гнилоч от света, но онези отбрани скъпоценни бисери, чиито сърца са останали непоковарени от духа на заблудата и измамата.

Говоря ти всичко това, защото човешкият ум е противен на Божия. И ако човешкият ум се впечатлява от многото, Божият ум цени и издирва

малкото. Затова вярвам, че и ти си от онези, посочени от Бога, които ще преживеят истинското щастие - да докоснат сърцата си до Неговото Сърце, да влязат в Него и да останат в Него завинаги.

А сега нека вече да продължа с непосредствените видения, които моят Господ показва на сърцето ми. Ето думите, които Исус ми каза, миг преди да ми покаже Веемота в цялото му благородство и красота:

“Искам да кажеш на всичките Ми братя и сестри, че книгите, които ти дадох, представляват изкачване за духовния човек. И от различна височина той винаги ще вижда различни неща. А това показва колко много ви люби Моят Отец, след като ви е дал достъп до многоразличната Си Благодат. Затова нека никой от вас не се пита защо е толкова пъстра палитрата на Пророческия Дух. Но вместо това нека падне на молитва пред Мен и Аз непременно ще му покажа, че онова, което той счита за разлика, е всъщност скритото духовно единство и пълнота на Божия Дух.

Защото до свършека Аз ще имам една Църква и тя ще е Църквата-Рут. Но тази Църква-Рут непременно ще бъде и вдовицата от Сарепта Сидонска. И вдовицата от Сарепта Сидонска непременно ще бъде от Ниневийските мъже и Южната Царица, а те непременно ще бъдат поколението, което Песента на Божия Слуга Моисей е възкачила над стъкленото море.

И какво още да кажа за Полетът на Моята Гълъбица или за цветята, които се явяват по земята? Или какво да кажа за преминалите през Портите на Живота, на които Отец Ми ще дари седемцветната Дъга на Живота Си? И как да не прибавя тук и изцелените в къпалнята Витесда или прогледналите в къпалнята Силоам? Как да не прибавя онези участници в игрището на Живота, които превъзмогнаха над духа на Ахан? Как да не прибавя чистите и смирените, които превъзмогнаха над духа на Молох? Как да не прибавя Званите, Избраните и Верните, върху които сърца стоят Небесните печати на Вечния Живот? Как да не прибавя и всички, на които станаха скъпи и свидни Светлините на Сион?

Ето затова ви говори вашият Господ! За да бъдете преизобилно напоени във всяческо познаване на Мен и Моят Отец. Защото сега, с тази най-дълбока и помазана от помазаните книги, които дадох на слугата Си, Аз ще ви дам възможно най-високият духовен поглед, който някога Отец Ми е давал на човешките чеда:

Погледът от Неговото Сърце и чрез Неговите зеници!

Погледът, с който всички ще разберете, че Веемотът наистина е изящното дело на Моя Отец. Защото Веемотът е въплъщението на онази Божия Тайнствена Премъдрост, която е запечатала за края на дните и времената именно Погледа на Отца върху делото на слугите Му пророците. И ако някой очаква Господ да слезе от Небето с друг бял кон, освен с Веемотът, за да съди и воюва праведно, то такъв, ако и да е знаещ, не е познал както трябва. Затова който иска да бъде мъдър и разумен, нека Ме последва. Защото твърде скоро ще се изпълни числото на книгите, които съм заповядал за написване от слугата Ми Стефан. Тогава лъчите на Божия Пророчески Дух ще съберат около Хълма Мория всички чеда, които носят в сърцата си Мен и Моето присъствие...”

След последните Си думи Господ протегна ръката Си към главата ми. Така аз и Исус се озовахме на прекрасна зелена поляна, край която течеше Реката на Живота. А вътре, в самата Река, по-красив от всякога стоеше Веемотът. Вятърът появяваше гривата на белия жребец, а той пръхтеше и удряше с копита в самата вода. А тогава Исус ми каза:

“Ето го Веемотът! Ето причината, с която всякога съм искал да уподобя Моите като коне. Защото Синът всякога иска онова, което мисли Отец и Отец дава на Сина онова, което Синът иска. А днес е времето, когато Аз искам от Отец М и именно поколение, родено от Пророческия Дух. Поколението, за което Йоил писа:

“Видът им е като вида на коне...”

Поколение, което няма да се уплаши от силата на Вавилонските служители, нито от скъпите им придобивки и огромната им власт. Поколение, което ще посочи дявола и ще му заяви:

“Ти си лъжецът! Ти си лъжливият жених! Ти си дявол и Сатана!”

Поколение, което ще посочи търговците и сергиите им, за да им каже:

“Идете вие, проклети, във вечния огън! Защото и баща ви беше търговец и господарят ви – престъпник. А никой слуга не е по-голям от господаря си, нито синът от баща си...”

Поколение, което ще стъписа лъскавите дипломанти с лакирани нокти и зализани прически. И щ е им каже:

“Вие сте, които искате да се покажете праведни пред света. Но знае Бог сърцата ви и Той отдавна е заявил против мерзостите ви и блудствата ви с Езавел!”

Поколение, което ще изкупва със сълзи на чиста скръб пленените от Вавилон, за да се сбъдне писаното именно за Моите:

“Ония, които сеят със сълзи, с радост ще пожънат. Оня, който излиза с плач, когато носи мярата семе, той непременно с радост ще се върне носейки снопите си...”⁶

Затова тръгни сега с Мен, за да видиш каква Сила и Мощ е положил Отец Ми в изящното Си творение...”

⁶ (Псалом 126:5-6)

4. СИЛАТА И ЯКОСТТА НА ВЕЕМОТА

“Ето сега, силата му е в чреслата му, и якостта му в мускулите на корема му...”⁷

И така, братко мой, след последните Си думи Исус хвана ръката ми, тъй че и двамата пристъпихме в кристалните води на Реката на Живота, за да се приближим към Веемота. А там Исус ми каза:

“Наблюдавай сега Силата и якостта на Веемота!”

След тези Свои думи Той се приближи към жребеца. И като хвана юздите му го накара да се изправи на задните си крака. А очите ми видяха, че това беше възможно най-силния и як кон, който някога бях виждал. Защото мускулите на корема му изпъкваха, като изрязани с длето, а чреслата му бяха здрави и силни. Докато гледах онемял красивата гледка, стана така, че откъм Небето към Веемота се стрелна лъч от божествена Светлина. И от високото дойде Гласът на Отец, Който казваше:

“Гледай, сине човешки! Ето сега, Силата му е в чреслата му, и якостта - в мускулите на корема му!”

Миг след Гласа на Отц а Исус отпусна юздите на Веемота. И като се приближи отново към мен, ме попита:

“Как разбираш думите на Отец Ми? Защото те са същите, които Той някога каза и на слугата Си Йов. Как разбираш това, че Силата на Веемот е в чреслата му и якостта - в мускулите на корема му?”

Въпросът на Исус беше толкова директен, щото бях убеден, че Святият Дух вече е положил отговора вътре в мен. Затова Му казах:

“Господи Исусе! Щом Веемот е невидимата Църква на Божия Пророчески Дух, то тогава наистина Силата на белия жребец ще бъде в чреслата му. Понеже чреслата служат за раждане. И ако някога Апостол Павел написа на вярващите думите:

“Не пиша това, да ви посрамя, но да ви увещая, като любезни мои чада. Защото, ако имахме десетки хиляди наставници в Христа,

⁷ (Йов 40:16)

пак мнозина бащи нямате; понеже аз ви родих в Христа Исуса чрез благовестието. Затова ви се моля, бъдете подражатели на мене...”⁸

...а цитираното означава, че на служителите на Божия Пророчески Дух Отец ще даде същата Сила. Сила - да се родят чедата в Пророческия Дух на Отца...”

“А какво ще рече да родиш чеда в пророческото благовестие? Само Слово от Отца ли е нужно, за да се родят те? Не говори ли Павел на вярващите за това, че е нужно да подражават на него? И ако несъмнено Павел е имал Силата от Бога да запише и такива думи, то това не иде ли да ти покаже, че истинското раждане става тогава, когато към пророческото Слово дойде и пророчески пример? Не говореше ли за това Апостолът Ми Яков?”

“Да, Исусе! Защото Яков написа на всички ни, като каза:

“Братя, вземайте за пример на злострадание и на твърдост пророците, които говореха за Господното име. Ето, облажаваме ония, които са останали твърди. Чули сте за търпението на Йова, и видели сте сетнината въздадена нему от Господа, че Господ е много жалостив и милостив...”⁹

“А кой от вас имаше очи да види сетнината, въздадена от Отца Ми на Йов? Кой от вас имаше очи да види, че Отец посвети слугата Си в най-изящното Си дело, като му посочи Веемот? Сега разбираш ли защо Бог е допуснал и над теб злострадание и гонение? Не затова ли, за да те отличи от всички фалшиви пророци на дявола, които Сатана обогати със земни користи и богатства?

Но ти виж най-вече това, че Яков и всички край него са облажавали онези, които са останали твърди. И така виж и другото, което ти откри Гласът на Отец Ми. Защото Той ти говореше за Веемот, като каза, че якостта е в мускулите на корема му.

Ти знаеш ли, момчето Ми, кога изпъкват мускулите на корема?”

“Да, Господи! Това става, когато тялото е натоварено с огромна тежест, която трябва да понесе. Тогава наистина са нужни яки мускули, които да издържат на натиска...”

⁸ (I Коринтяни 4:14-16)

⁹ (Яков 5:10-11)

“А кои са мускулите, които издържат на натиск? Не са ли това сърцата на човеци, които са се отрекли от себе си и са предали живота си в служба на Бог? Не са ли това смирените, които въпреки човешката си слабост уповават на Божиата Сила? Не са ли това утвърдените, които многократно са преминавали през тежести и изпитания и така са формирали наистина здрави мускули за вярата си? Но ето, предупреждавам всички, които искат да се намерят в изящното дело на Отец Ми:

Научете се да носите тежести! Научете се да съпреживявате с болката на другите! Научете се да съучаствате в страдания! Научете се да бъдете ходатаи! Защото чрез твърдостта си ще придобиете душите си. И ако някой е бил посветен в Словото и делото на Божия Пророчески Дух, но е отпаднал, то такъв никога не е бил посочван от Мен, за да влезе в Съвършените съдби на Отца Ми. Защото в тези съдби влизат човеци, умрели за света и оживели за Небето. Само в такива е Силата, с която могат да удържат на всеки натиск и товар. А колкото до останалите, които вече са били смазани от яростта на дявола и са се върнали назад, то по-добре би било за такива никога да не бяха вкусували от пророческото слово, отколкото след като са чули думите на устата Ми, да се върнат назад - към opakото и извратено поколение.

Защото, ето, казвам ви, първото свидетелство за вас, че пребъдвате в Моята невидима пророческа Църква е това:

Да имате Силата на пророческия пример, за да родите чеда в Пророческия Дух! Да имате якост и твърдост в сърцата си, за да устоите на натиска на врага и отмъстителя! Само така Аз ще позная, че сте от Моите! Защото никой не може да дойде при Мен, ако не е бил посочен от Отца Ми! Но ако Отец Ми ви е посочил, то Той непременно ви е дал и Силата да устоите. А сега нека ти покажа следващото от изящното дело на Моя Отец във Веемота...”

5. ОПАШКАТА И ЖИЛИТЕ НА ВЕЕМОТА

“Клати опашката си като кедър; жилите на бедрата му са сплотени...”¹⁰

Така отново моят Господ се приближи до белия жребец. И като хвана юздата му, потегли с него. А Веемотът размаха опашката си, тъй че през лицето ми премина силен вятър от Небесна Светлина. А когато очите ми отново се възряха в красивото творение и вървящия до него Исус, тогава забелязах, че в походката на белия жребец имаше нещо прекрасно и величествено. Защото жилит е на бедрата му изпъкваха. И то с такава власт, щото имах усещането, че ей сега Веемотът ще направи отскок и ще полети нагоре. А тогава от Небето се стрелна божествен лъч от Светлина. И Гласът на Отец отново закънтя, като казваше:

“Гледай, сине човешки! Гледай как Веемотът клати опашката си като кедър! Гледай колко сплотени и здрави са жилите на бедрата му!”

Миг след това Гласът на Отец се прекрати. А Исус, като пусна юздата на жребца, се приближи към мен, като ми каза:

“Ти сам чу Гласа на Отца Ми и видя потвърждаващия лъч от Небесната Му сфера. Кажу Ми тогава:

Защо Веемотът започна да клати опашката си с такава сила, щото дори и през твоето лице премина полъх, като от клоните на вековно дърво? И защо жилите на бедрата му са толкова здрави и сплотени?”

Стойки все още под чудесното впечатление от полъха на опашката, аз отговорих:

“Господи, към лицето ми дойде полъх от Небесна Светлина. Той наистина беше като от клоните на вековно дърво. Така разбирам, че Отец особено много благоволи в опашката на Веемота...”

“А нормално ли е Моят Отец да благоволи в опашки? Не казва ли Той чрез слугата Си Моисей във Второзаконие:

¹⁰ (Йов 40:17)

“Господ ще те постави глава, а не опашка, та ще бъдеш само отгоре и няма да бъдеш отдолу, ако слушаш заповедите на Господа твоя Бог, които днес ти заповядвам, да ги пазиш и вършиш...”¹¹

Как тогава си обясняваш това, че Бог не просто благоволи в опашката на Веемот, но дори я оприличава на величествен кедър?”

Мълчах и не знаех какво да кажа на моя Господ. Но Той, усмихнат, продължи да ми говори, като казваше:

“Не казах ли Аз, че който приеме пророк в име на пророк, награда на пророк ще получи? Спомни си тогава - къде стояха пророците в плановете на Моя Отец спрямо Израил? Отзад или отпред?”

“Разбира се, че отпред, Господи! Та нали Израил вървя след Моисей четиридесет години...”

“Е, става ли ти ясно защо Моят Отец благоволи в опашката на Веемот...”

Светлината в устните на Исус беше толкова голяма, щото преизпълни сърцето ми. Затова Му казах развълнуван:

“Да, Господи! Сега разбирам. Едва сега проглеждам, че най-последните в Спасителния Ти план, сиреч, опашката, ще бъдат толкова силни, колкото са и първите...”

“Точно така е, момчето Ми. Но нека никой не слага тук Моето предупреждение за първите, които стават последни. Защото това видение с Веемот е видение за последните, които стават първи. Именно всред тях, изкупените и докоснатите от Пророческия Дух, ще има съвършено благоволение, тъй че колкото е велика главата, толкова да е величествена и опашката. Затова Аз, Господ и Бог Исус Христос, казвам чрез слугата Си на всички ви:

Именно Веемотът, който е духовното въплъщение на Църквата на Божия Пророчески Дух, е място за Моята Съвършена Изява. Изявата на Добрия Пастир, Който оставя деветдесет и деветте и отива по бърдата да намери заблудената. Добрият Пастир, Който оставя главата, за да издири опашката! Защото за посетените и

¹¹ (Второзаконие 28:13)

изкупените от Пророческия Дух няма да има по-висша и прекрасна привилегия и смисъл на живот от изпълнението на Якововите думи:

“Братя мои, ако някой от вас се отклони от истината, и един го обърне, нека знае, че който е обърнал грешния от заблудения му път ще спаси душа от смърт и ще покрие много грехове...”¹²

Защото и най-последните в Пророческия Дух ще бъдат прицел на такова благоволение, каквото имат и първите. Така непременно всички разбирате защо Веемотът клати опашката си като кедър.

Но ти виж и другото, за което говори Отец Ми и което сам видя във видението. И помисли защо жилите на бедрата на този бял жребец са така сплотени ...”

Докато Исус ми говореше аз наблюдавах изящното творение на Отца и цялото ми сърце се възхищаваше на красотата му. Затова казах на моя Господ:

“Господи, бедрата на този бял жребец са най-важни за мисията му. Защото с тях той тича и върши Волята на Отца. Ето защо такива бедра непременно трябва да имат здрави и сплотени жили...”

“А какво са жилите? Защото, освен жили, има кости и мускули. Къде е по-голяма издръжливостта - в мускулите или в жилавостта?”

Слушах Исус и сърцето ми ставаше все по-малко и малко. Разбрах колко голямо е незнанието ми за духовните реалности. И понеже въпросът на Исус беше твърде директен и пряк, Му отговорих:

“Господи, въпреки че се възхищавам на мускулите, трябва да призная, че в жилите виждам по-голяма издръжливост, въпреки, че не разбирам защо...”

А Исус, като протегна ръка и погали главата ми, каза:

“Сега непременно ще разбереш. И ще предадеш на Църквата Ми тези дълбоки Божии тайни. Затова Ми кажи:

Мускулите ли държат жилите или жилите държат мускулите?”

“Исусе! Разбира се, че жилите държат мускулите към самите кости. Без тези жили както мускулите, така и костите са обречени. Но Бог е, Който ги

¹² (Яков 5:19-20)

свързва в свършено единство, както и говори за това слугата Му Йов, обръщайки се към Него:

“С кожа и мускули си ме облякъл, и с кости и жили си ме оплел; живот и благоволение си ми подарил, и провидението Ти е запазило духа ми...”¹³

“И ето така, момчето М и, по силата на Йововите думи, Божието провидение ще запази свършено и Веемота. Затова добре помисли и Ми кажи - какво виждаш в мускулите и костите. Защото жилите са посредник именно между тях...”

“Господи, в мускулите виждам Силата, а в костите - опората. Излиза, че жилите са връзката между Силата и опората...”

“Точно така, момчето Ми. И Аз неведнъж съм ви призовавал да търсите жилите на Моето Тяло. Спомни си тогава думите Ми:

“Ако пребъдете в Моето учение, наистина сте Мои ученици; и ще познаете истината и истината ще ви направи свободни...”¹⁴

и още:

“Ако пазите Моите заповеди, ще пребъдвате в любовта Ми, както и Аз опазих заповедите на Отца Си и пребъдвам в Неговата любов...”¹⁵

Сега разб ра ли какво са жилите?”

“Да, прекрасни мой Господи! Сега аз разбрах, че жилите са самото пребъждане в Духа на Отца...”

“А как става това пребъждане? Не изговори ли Гласът на Отца Ми, че жилите на Веемот са здрави и сплотени? Какво ще да рече това сплотяване и тази здравина?”

Знаех прекрасно отговора на въпроса Господен. И затова казах:

“Исусе! Това ще рече да бъдем в свършено съгласие, точно така, както са свършени и жилите на белия жребец. Именно поради тяхното съгласие и взаимодействие той може да ходи волен и свободен и така да върши Волята на Отца...”

Слушайки думите ми Исус добави:

¹³ (Йов 10:11-12)

¹⁴ (Йоан 8:31-32)

¹⁵ (Йоан 15:10)

“Иди тогава и кажи на всичките Ми братя и сестри, които искат да влязат в свършените съдби на Отца, че днес е времето, когато трябва да постигнат свършено съгласие със слугите на Отца Ми. Не да ги хулят, нито да им завиждат, нито да търсят някаква причина против тях, (както и правят, за което и трупат гняв) но да бъдат съгласни в Един Дух. Защото Славата на последното време принадлежи на Един Дух - Пророческият Дух на Отца Ми. Това е Духът в слугите Му пророците, които ще препънат тщеславните църкви и ще излязат по кръстопътищата, за да съберат разпиляното.

И ето, предупреждавам ви:

Ако някой не е съгласен със слугата Ми, който е зеница на Отца Ми, то и Аз не съм съгласен с такъв! Защото такъв може много да Ми вика “Господи, Господи”, но това ще бъде, за да се допълни мярката му и да отиде при господата, на който се е кланял с делата си, ако и думите му лицемерно да са били обърнати към Мен. Защото днес мнозина повтарят греха на Мариам и Аарон, и тайно шептят в ушите си:

“Само чрез Стефан ли говори Господ? Не говори ли и чрез нас?”

Но няма ли Аз да чуя това? И няма ли да въздам на тези чеда на Корей? В ден, когато всички трябваше да постигнете свършеното съгласие и да подкрепите делото на Божия слуга, вие сте се вторачили като шепотници и клюкари в живота му, за да му намерите укор и да го посочите с пръст. Но ето, питам ви:

Вашите думи що значат? И колко Мои думи дадохте вие на Църквата Ми? Колко книги написахте вие с ръката Ми или колко видения дадохте на духовните? И как да доверя Сърцето Си на човеци-завистници и чародеи? Как да говоря на клюкари и шепотници? Как да издигна пред Трона на Отца Си онези, от които Сърцето Му се гнуса и Гневът Му се изпълва? И ако Аз възлюбих приятеля Си Стефан с връзки на Вечна Любов, понеже се възкачи на Хълма Мория, за да предаде даром думите Ми без да ги изопачи и без да се страхува да пострада за Мен, то с какви ли връзки сте

вързани вие, когато още роптаете и пишете зли писма против душата му?

Аз непременно ще накажа това, ако не се покаете пред Лицето Ми. А на всички смирени казвам и подпечатвам с Духа Си и кръвта Си Моите думи:

Бъдете Господните жили на Пророческия Дух на Отца и намерете пълното съгласие и съвършено единомислие. Защото само тогава ще ви видя в бедрата на Вемота и в Сърцето на Моя Бог и Отец...”

След тези последни думи Исус се обърна към мен и каза:

“А сега нека продължим с теб. За да видиш следващите прекрасни белези на Божието изящно дело...”

6. КОСТИТЕ И РЕБРАТА НА ВЕЕМОТА

“Костите му са като медни цеви; ребрата му са като железни лостове...”¹⁶

Ето, че моят Господ отново се беше приближил до белия жребец. И като ме погледна с остър поглед, каза ми:

“А сега се пригответи да видиш Веемота отвътре, според както Отец Ми има благоволение да ти го открие...”

Действително, че след думите на Исус се случи нещо чудно. Защото от Небето отново се стрелна лъч от Светлина, който покри белия кон, тъй че само след миг аз вече виждах вътрешностите му. И до сърцето ми отново стигнаха думите на Отец от височините, Който казваше:

“Виж сега, сине човешки! Виж костите на Моето изящно дело! И забележи ребрата му! Защото тези кости са цеви за Свялото Ми миро, а ребрата – железни лостове за Моите противници...”

В пълно съгласие с изговореното от Божиите уста аз наистина виждах онова, което изговори Бог. Защото костите на белия кон наистина имаха цвят на лъскава мед и вътре - в самите канали на тези кости - течеше огненото помазание на Всевишния. Колкото до ребрата на белия кон, то те удивително приличаха на стоманени решетки. И ето, че Исус се приближи към мен, като ме попита:

“Как мислиш? Защо Отец Ми ти даде да видиш вътрешностите на Веемота? Не затова ли, за да разбереш действителната Сила и мощ на Божия Пророчески Дух?”

“Точно така е, Господи!” - отговорих аз и продължих:

“Но въпреки видяното, аз все още не разбирам напълно защо костите на Веемота са като медни цеви, а ребрата му - като железни лостове...”

“Ами обърни внимание на думите на Отец Ми и непременно ще разбереш както костите, така и самите ребра. Затова като начало Ми кажи - защо костите на белия кон са като медни цеви за Божието Свято Миро? Защо цевите са именно медни, а не сребърни

¹⁶ (Йов 40:18)

или златни? Какво е златото в Моя Дух? И какво са среброто и медта?”

“Исусе, преди много години Ти посвети ума и сърцето ми, за да разбера, че златото отговаря на духа, среброто - на душата, а медта - на плътта. И така излиза, че Веемотът, като изящно дело на Бог Отец има медни кости, сиреч, кости от плът. Аз не знаях как да разбирам това. Та нали в Книгата на пророк Захария отново се говори за цеви, които изпразват през себе си Божието масло. Но там те са златни. А ето, че тук са от мед...”

“Точно така е, момчето Ми. Тук няма никакво противоречие. Защото пророкът на Отца е имал видение в Небесните места и пред Самия Златен Престол на Бога, където не може да устои никоя плът. Защото плът и кръв не наследяват нетленното. Но този прекрасен Веемот има да върши работа не в Небето, а на земята. И Църквата на Божия Пророчески Дух ще събере в себе си човеци, които не са духове, но дух, душа и тяло. Разбираш ли тогава, че Божието помазание непременно ще изтича през медни цеви? Защото всички, които се покорят на Гласа на Отца, ще изпълнят писаното от Апостола Ми Павел:

“И тъй, да не царува грехът във вашето смъртно тяло, та да се покорявате на неговите страсти. Нито представяйте телесните си части като оръдия на неправдата; но представяйте себе си на Бога като оживели от мъртвите, и телесните си части на Бога като оръдия на правдата...”¹⁷

Каж ми тогава: Какво притежава едно оръдие на Правдата, за да поразява Божиите неприятели?”

“Господи, то непременно би притежавало цев, през която се стреля. Защото всяко оръдие има своята цев...”

“Е, ако тогава телесните ви части са станали оръдия на правдата, а плътта, както знаеш, има духовния си символ в медта, то чудно ли ти е защо костите на Веемот, са като медни цеви, през които потича Божието Свято Мироз?”

¹⁷ (Римляни 6:12-13)

“Не, Исусе! Никак не е чудно. А отново Апостолът Ти ни напомня, че Бог е, Който излива съкровищата Си в пръстни съдове...”

Исус се усмихна на думите ми. А после каза:

“Ето, Аз ви призовавам при Себе Си!

Ето, Аз ви викам да влеете сърцата си и душите си във Веемота!

Защото отсега и до свършека потоци от Небесно и Свято Мирото ще се излеят в костите на Божия бял жребец. И блажени всички, които пребъдват, като осветени и подготвени проводници на Божията Мощ и Светлина. Защото Моят Отец има нужда от устните ви, от нозете ви, от ръцете ви. Устните - за да говорят Истината. Нозете - за да занесат Пророческото Слово в места на тъмнина и запустение. Ръцете - за да подкрепят падналите и да дадат ласка и нежност на сърцесъкрушените.

Защото кой от вас би забравил против какво у вашия Господ се изля яростта на дявола? Кой би забравил, че именно телесните части на Христос бидоха разпнати за вас? Кой би забравил, че ако дяволът мразеше Моите ръце и нозе, той ще мрази и вашите?

Но вие не сте обикновено поколение!

Вие сте Божието поколение, родено от Божия Дух!

Вие сте медните цевии на Божия Пророчески Дух и Божието Свято Мирото непременно ще изпълни сърцата ви. А сега виж и другото, за което Отец Ми ти показва вътрешностите на Веемота.

Виж железните ребра! Виж стоманените решетки и помисли защо Отец Ми ги оприличи именно като такива...”

Слушах думите на Исус и отново гледах към Веемота, понеже все още виждах вътрешностите му. А ребрата на белия кон наистина бяха железни решетки. И ето, че в един миг това ме смути. Затова казах на моя Господ:

“Исусе, докато все така гледам на ребрата на Веемота, имам чувството, че те са заповядани за наказание. Защото железни решетки има там, където има затвор. А затвор има там, където има престъпници...”

В отговор на думите ми, Исус каза:

“Вървиш в правилната посока. Защото и Отец Ми от Небето ти каза, че това са железни лостове за Неговите противници. Затова отново помисли и Ми кажи:

Какво бяха ребрата в Божия Дух? И спомняш ли си как в една от великите книги, дадени ти от Небето, Аз ти показах какво стори дяволът с Моите ребра?”

“Да, Исусе! Спомням си, че това беше книгата **“Викът на Кръвта”**. И в нея Ти ми показа, че копието на римския войник, което се заби в ребрата Ти, беше, за да бъде унищожена Силата на благовестието. И след това Ти ми показа, как днес светският дух е станал като онзи римски войник. Именно той кара мнозина повторно да Те пробождат. И никой от тях не се замисля, че ако от реброто на първия Адам Бог създаде първата Ева, то от ребрата на последния Адам, Който Си Ти, Отец създаде Църквата. Затова, като гледам на Веемота, си мисля, че неслучайно Бог Отец е заповядал ребрата му да са като железни лостове...”

“Предай на Църквата Ми, че всеки, който би дръзнал да пробожда Божието изящно дело с копията на светския дух, непременно ще бъде постигнат от съдбата на железните лостове. Защото Веемот непременно ще се окаже съдбоносен за охладнялото мнозинство. И всеки, който дръзне да препречи пътя на Божия Пророчески Дух, непременно ще попадне във вечната власт на външната тъмнина, сред железните лостове на Божия Гняв. Но който поиска още потвърждение, то такъв нека си спомни писаното:

“Ако има човек ухо нека слуша. Ако някой завежда в плен, и той в плен ще отиде; ако някой убива със сабя, и той трябва от сабя да бъде убит...”¹⁸

Така също, ако някой атакува железните лостове на Веемот, и той от железните лостове трябва да бъде пленен...”

Слушах моя Господ и едва сега разбирах, че никой не може да възроптае и въстане против Божия Пророчески Дух и това да не се окаже за собствената му погибел. И като паднах в нозете на Исус, тихо Му казах:

¹⁸ (Откровение 13:9-10)

“Господи, сега разбирам, че Словото на Отца е ухание, което ще докара на едни живот, а на други - смърт. На едни - свобода, а на други - затвор...”

А Исус с твърд Глас добави:

“Ребрата са последната преграда преди сърцето. И ако някой иска да поразии сърцето на Божието изячно дело, то непременно ще бъде уловен от железните лостове на Божия гняв. Затова се старайте да намерите себе си непорочни и чисти пред Него, с мир в сърцата си. Защото ако Отец Ми намери в някого от вас причина против Себе Си или слугите Му, то непременно такъв човек е застанал на пътя на нечестивите, който е погубен и вечен гняв.

Ето, предупредих ви!

А сега нека ти покажа и храната на Веемога...”

7. ХРАНАТА НА ВЕЕМОТА

“Ето сега Веемота, който съм направил както и тебе; яде трева като вол...”¹⁹

“Наистина планините промишляват за него храна. Гдето играят всичките полски зверове...”²⁰

Така очите ми отново гледаха моя Господ и Спасител. Защото Той се беше приближил до белия жребец. И като хвана юздите му, тръгна с него. Така аз тръгнах след Исус и Веемота. И ето, че твърде скоро забелязах как земята под нозете ми се покри от чиста и свежозелена трева, където Исус и жребецът се спряха. А Веемотът се наведе над тревата и започна да яде от нея. Миг след това от Небето се стрелна светъл лъч, който погали тялото на коня, а Гласът на Отец вече ми казваше:

“Гледай, сине човешки! Гледай на Веемота, който съм направил, както и теб. Защото той яде трева като вол. Гледай и разбери за едната храна, която знаеш и за другата храна, която мнозина не познават. Защото планините промишляват храна за Веемот. И всред тях се подвизават всичките полски зверове...”

Думите на Отец ми се сториха чудни и необясними. Защото Той ми говореше за два вида храна. Едната, за която знам. И другата, за която мнозина не знаят. И докато размишлявах над божественото послание, Исус застана до мен, като ми каза:

“Сега ти предстои да разбереш твърде дълбоки неща за изящното дело на Бога. Затова отвори сърцето си за Моите думи. Понеже са думи на Вечен Живот, както за теб, така и за всичките Ми братя и сестри. И като начало Ми кажи:

Защо Веемотът яде трева като вол. Какво е тревата, и какво - волът?”

¹⁹ (Йов 40:15)

²⁰ (Йов 40:20)

“Господи, като гледам на съвършения бял жребец, аз мисля, че тревата не може да е нищо друго, освен самото Божие Слово. Защото Апостолът Ти Павел писа именно за тази трева в посланието си, като каза:

“Защото земята, която се е поила от дъжда, що пада често на нея, и която ражда трева полезна на тия, за които се и обработва, получава благословение от Бога...”²¹

А колкото до това, че белият жребец яде тревата като вол, то си мисля, че Отец благоволи в усърдието на вола. Аз няма да забравя как Ти преди години ми даде да видя Пламенният Меч, който се въртеше на Пътя към Дървото на Живота. И аз видях, че един от изпитите за духовния човек, беше изпитът с волското лице...”

“Точно така е, момчето Ми. Защото не е важно просто да си четете библиите. Вие трябва да се храните с усърдието на вол. С желанието да носите товар. С призванието - да се впрегнете до краен предел в служба към благовестието. Защото Отец Ми е ревнив Бог, Който не допуска лесно човеците до Себе Си. Спомни си тогава - къде бяха воловете в Неговата ревност?”

“Господи мой! Примерите са много, но за мен най-насърчителен е този, когато Отец погледна на Елисей и го видя да оре с дванадесет двойки волове, като той самият се бе впрегнал с тях. И това бе угодно на Божието Сърце, понеже Бог го намери за достоен продължител на делото на пророк Илия. Аз вярвам, че ако Твоите чеда наистина искат да влеят сърцата си в Божия Пророчески Дух, те непременно трябва да се упражняват в същата дързост и усърдие. Защото Отец наистина твърде много ревнува за воловете. А като си помисля и това, че пак по Неговото Предуздание и Воля именно с воловете бе пренасян ковчегът на Завета, то не остава друго за нас, освен да се посветим на усърдието...”

“Точно така е, момчето Ми! Именно усърдието е ключовата дума в това видение. Защото грехът на мнозинството днес е толкова голям, колкото бе някога грехът на Оза при пренасянето на Ковчег на Завета в Давидовия град. И в миг, когато Господните пророци с усърдието на волове издигат Ковчег на Завета от земните места в

²¹ (Евреи 6:7)

Небесния Ерусалим, за да дадат пример на духовните и възвърнат Сионовите пленници, някои свръхдуховни като Оза гледат отстрани и чакат и най-малкото поклащане на Ковчега, поради изпитанията на пътя. А после бързат да прострат ръка като Оза и да кажат на всеуслишание:

“Ако не бяхме ние да подпрем колата, делото на тези волове щеше да се осуети и пропадне...”

О, несмислени и помрачени!

О, странни на Живота на Моя Бог и Отец!

Казвал ли ви е някой, че Създателят на Небето и земята никога не бърка в преценките Си и в онези, които е отделил и призовал за Делото Си? Защото, ако те са усърдни волове за Делото на Неговия Завет, то вие отстрани какви сте? И защо бързате да се взирате в нищожното, а не внимавате на скъпоценното? Не казва ли Словото Ми именно за Моите волове:

“Където няма волове, яслите са чисти, но в силата на воловете е голямото изобилие...”²²

Но ето, предупреждавам ви!

Отец Ми е ревнив Бог! И ако някой иска да спечели Сърцето Му, нека се упражнява в усърдие, а не в желание да търси причини против избраните Му. Защото грехът на Оза всякога е бил един от най-тежките грехове, вършени против Божието Сърце. Но ако вие наистина се храните с Божието Слово и то с усърдието на вола, то непременно Сам Отец ви люби и ви е дал да пребъдвате в изящното Му дело.

А сега виж другото! Защото Отец Ми ти каза, че освен храната, за която знаеш, има и храна, която мнозина не познават. И тази храна за белия кон Отец Ми определи с думите:

“Защото планините промишляват храна за Веемот. И всред тях се подвизават всичките полски зверове...”

Наблюдавай сега как планините промишляват храна за Веемот!”

²² (Притчи 14:4)

След тези Си думи Господ отиде при белия жребец и го яхна. А после, като дръпна юздите му тръгна напред. И ето, че пред Исус и Веемота се издигна висока планина. Тя беше твърде висока, със стръмни и отвесни скали, по които пълзяха хиляди змии и гущери. Те гледаха Веемот и моя Господ, като съскаха заплашително и стрелваха ужасните си погледи.

Гледайки отстрани на самото видение, човек би помислил, че както ездачът, така и конят трябва да се отдръпнат назад и да заобиколят огромното препятствие. Но не беше така. Защото Исус дръпна здраво юздите на жребеца. А той, като се изправи на задните си крака, изцвили с цялата си сила. Тогава от устата на Веемота се показа светъл меч, от който излязоха огнени лъчи. Така, от огъня на лъчите влечугите в планината бяха изпепелени. А самите лъчи буквално отрязаха планината из основи. И само след миг от Небето се показа Ръката на Отец. И тя, като хвана планината, я запокити в морските дълбочини. Така пътят пред Исус и Веемотът беше напълно свободен. Стоях като вцепенен от величието на самата гледка. Защото всичко пред очите ми се разви така бързо и категорично, че няхах време нито да го обмисля, нито да го разбера. А Исус слезе от белия жребец и се приближи до мен, като каза:

“Разбра ли сега какви планини е имал предвид твоят Отец? Разбра ли каква е храната, за която мнозина не знаят?”

“Господи, очите ми видяха Божието Величие. Но аз не разбирам напълно къде е храната в това видение. Защото човек яде храна, за да получи сила и употребява силата според волята си. А аз тук видях употребената Сила по Божията Воля, но не и храната...”

“Напротив! Ти видя самата храна, но никога не си имал нужното водителство и пълнота, за да я приемеш като храна. Защото, ето, самото изпитание с планината и влечугите в нея, което застана на пътя на Господ и Пророческия Му Дух, беше храна за Веемота. И не казах ли ви някога, че именно така трябва да търсите храна за вярата си. Не помниш ли думите Ми:

“Истина ви казвам: Който рече на тая планина: Дигни се и хвърли се в морето, и не се усъмни в сърцето си, но повярва, че онова, което казва, се сбъдва, ще му стане. Затова ви казвам:

Всичко, каквото поискате в молитва, вярвайте, че сте го получили, и ще ви се сбъдне...”²³

Но ето, всички, които упражняват вяра, непременно ще познаят, че им е говорил Господ. Защото, казвам ви, че имам да се храня с храна, за която мнозина не знаят. Тази храна е да върша Волята на Този, Който Ме е пратил и да извършвам всякога Неговата работа. А в това последно време Той е заключил Делото Си в слугите Си, пророците. И на тях е възложил всичката Си работа. И този Веемот ще вдигне и хвърли много планини в морето. Колкото повече са изпитанията на пътя му, толкова повече ще нараства и силата му. И колкото по-голямо е гонението върху Моите, толкова по-здраво и силно ще е поколението на Сион. Затова сега Ме последвайте в останалите видения, които ще дам на слугата Си. За да разберете напълно защо Веемот е изящното дело на Моя Отец...”

²³ (Марк 11:23-24)

8. ЛЕГОВИЩЕТО НА ВЕЕМОТА

“Ляга под сенчестите дървета, в скривали щето на тръстиката, и в блатата; сенчестите дървета го покриват със сянката си; върбите на потоците го обкръжават...”²⁴

И така, скъпи ми братко, аз продължавах да следвам моя Господ в чудните видения и откровения, с които Той ми разкриваше изящното и съвършено дело на Отца. Гледах на Веемота, на този бял и могъщ жребец, и ходещият до него Господ. И дълбоко в сърцето си разбирах, че няма сила, която да застане против Божието дело. Няма сила, която да попречи на Всемогъщия да извърши мислите на Сърцето Си. Няма сила, която да осуети записаното в Свещеното Писание.

Виденията, с които сега ще продължи книгата, напълно ще ти докажат, че ако има начин да изживееш Живота на Исус на тази земя, то този начин е да се вдъхновиш от изящното Дело на Отца, от белия жребец на Божия Пророчески Дух. Докато размишлявах над видяното и преживяното в самите видения досега, Исус се приближи към мен, като ми каза:

“Искам да предупредиш всичките Ми братя и сестри, че колкото е велико делото на Отца Ми във Веемота, толкова ще е велико и гонението, което Моите ще претърпят, когато поискат да влязат със сърцата си в невидимата Ми Пророческа Църква. А тогава ще ви е необходимо нещо повече от това да стоите с твърди сърца против злобата на дявола. Затова изпитай онова, което сега ще допусна върху сърцето ти...”

След тези Свои думи Господ вдигна ръка и сякаш, че призова всички стихии на дявола. Защото пред очите ми се разкри тъмна вихрушка, която вдигаше твърде много прах и камъни. Тя започна да се приближава към мен, тъй че само докато я гледах, аз вече изпитвах безпокойство. И ето, че прахта и камъните започнаха да се стоварват върху главата ми, от което почувствах остри болки и задушаване. Нещо повече – вече не можех да стоя прав, защото яростта на дявола започна да ме огъва. И аз заплаках

²⁴ (Йов 40:21-22)

пред Господ, Който ме гледаше някъде отстрани, където вихрушката нямаше никаква сила и власт. И като паднах на коленете си, Го призовах:

“Исусе, не издържам! Смили се над сърцето ми, защото тази вихрушка е твърде силна. Прахта вече пълни устата ми, а камъните се стоварват над главата ми. Дай ми да си почина, Господи! Дай ми от Твоето освежаване!”

След последните ми думи Исус се намеси и простря ръката Си против вихрушката, тъй че тя се вдигна от мен и се отдалечи. После ме докосна с ръката Си, така че болката от ударите на камъните отшумя, а прахът от устата ми изчезна. А след това ми каза:

“Сега разбра ли, че само твърдост не стига? Защото всички Мои се нуждаят не само от твърдост, но от подновяване на силата си.

Кажки Ми тогава - как твоята естествена натура подновява силата си? Или какво правиш, когато си твърде много изморен и изтощен?”

“Господи мой! Няма да скрия, че когато съм твърде много изморен и изтощен, аз просто търся място, където да легна и да си почина...”

“Виж тогава, че и за Веемот Отец Ми е промислил такова лягане и такава почивка. Защото Словото Му говори за Веемот, като казва:

“Ляга под сенчестите дървета, в скривалището на тръстиката, и в блатата; сенчестите дървета го покриват със сянката си; върбите на потоците го обкръжават...”²⁵

А сега тръгни след Мен, за да видиш какви сенчести дървета е имал предвид твоят Отец, и какви тръстики и блата са стояли пред погледа Му, когато е записвал Вечното Слово за Пророческия Си Дух и какви са били върбите на потоците, които са обкръжавали изящното Му дело...”

След тези думи Исус се усмихна някак странно, тъй че в погледа Му улових свидетелството за навлизане в дълбоки тайни и откровения, скрити в Божието Сърце. И Той отново се приближи до белия жребец, като хвана юздите му и тръгна напред, а след Него тръгнах и аз. Ето, че твърде скоро пред погледа ми се откриха величествени дървета с огромни корони, които хвърляха сянката си върху земята. Господ и Веемотът се спряха под тях,

²⁵ (Йов 40:21-22)

като жребецът просто отпусна снежнобялото си тяло и легна под сянката на дърветата. Докато се опитвах да отида при Господ и Веемота, стана така, че някаква невидима сила ми пречеше да пристъпя към тях. И колкото и да правех крачки, опитвайки да продължа напред, нозете ми се подхлъзваха на място и отново се връщаха назад. Тогава, като протегнах ръце към Исус, извиках:

“Господи, става нещо с мен. Защото, колкото и да искам, не мога да пристъпя към Теб и Веемота под сянката на тези дървета...”

А Исус с твърд Глас каза:

“Не можеш, защото не искаш. И твоето нежелание произтича от това, че все още не разбираш що щ е рече почивка в Господа...”

“Какво е почивката, Исусе?” - продължих да настоявам аз. А Той каза:

“Почивката е да поискаш да легнеш! А ти искаш ли да легнеш в Господа? Понеже водените от Него непременно имат миг в живота си, когато лягат в Присъствието Му. Помисли си какво стори Яков, миг преди Отец Ми да му разкрие видението със стълбата към Небето...”

“Исусе, той легна, като си положи камък за възглавница...”

“А не съм ли Този Камък Аз? И сега разбираш ли, че първото, което ти е нужно за почивка в Господа, е твоето упование в Мен. Ти уповаваш ли на Мен?”

“Исусе! Та какво съм аз без Теб? Разбира се, че уповавам на Теб. И зная, че ако легна в Твоето Присъствие, няма да ме сполети никакво зло...”

Докато изговарях думите си стана така, че Божието Присъствие, което само допреди малко ми пречеше да пристъпя към Исус и Веемота, вече даваше достъп за нозете ми, тъй че влязох в територията на огромните сенчести дървета. Но ето, че достъпът отново ми беше отказан. И аз учудено погледнах към Исус, като Го попитах:

“Господи, а сега какво? Нали уповавам в Теб и Отец потвърди това с Присъствието Си. Защо Той отново не ме допуска под сенчестите дървета?”

А Исус, като се усмихна, ми каза:

“Отец Ми е ревнив Бог, Който до завист ревнува за духа, който е положил да живее вътре в теб.

А ти помниш ли какво те предупреди Апостолът Ми Яков именно във връзка с Божията ревнивост?”

“Да, Исусе! Помня, че Яков записа на всички ни изобличителни думи, които гласяха:

“Прелюбодейци! Не знаете ли, че приятелството със света е вражда против Бога? И тъй който иска да бъде приятел на света, става враг на Бога...”²⁶

“Помисли тогава какво вършат приятелите на света? Или какво ги кара да вършат самият дявол? Защото Йоан допълни Якововото послание с ключа за пълното разбиране...”

Знаех отговора от въпр оса на Исус в сърцето си и затова Му отговорих:

“Господи, Йоан записа в края на посланието си думите:

“Знаем, че ние сме от Бога; и целият свят лежи в лукавия...”²⁷

“Значи, както вече сам си убеден, целият свят лежи в лукавия. А като погледнеш на видението, което ти давам, то ти говори за лежане в Бога. Кажу Ми тогава, можеш ли да лежиш едновременно хем в лукавия, хем в Бога? Понеже именно затова ревността на Отец Ми ти попречи да пристъпиш напред?”

Думите на Исус бяха порязващи. Но в тяхното порязване аз виждах онази прекрасна Божия Благодат, която е способна да обновява и променя завинаги чреслата на нашите помисли. Затова казах на моя Господ:

“Милостиви Исусе! Сега разбирам, че човек или ще лежи в лукавия, или ще лежи в Бога. За да лежа в Присъствието на моя Бог аз трябва да се покоря на Волята Му...”

Думите ми имаха внезапен ефект, защото Божието Присъствие още повече ме допусна напред, въпреки, че отново ме спря. А тогава Исус каза:

“Нека знаят всички Мои чеда, че лежащата в света блудница Вавилон може да бъде победена единствено от лежащия в Божия Дух Веемот. И ако някой иска да лежи в Божието Присъствие, то такъв нека се покори на Волята на Отца Ми, като се отрече от погиващия и грешен свят. Само тогава Отец Ми ще ви допусне да лежите в Присъствието Му. Защото, ето, тия двете - упованието и

²⁶ (Яков 4:4)

²⁷ (I Йоаново 5:19)

покорството, ви правят да пристъпите под сенчестите дървета и да намерите покой и мир в Бога. Но те не са всичко, защото има още едно условие, за да се намерите тук. И само с изпълнението на третото условие достъпа до почивката на Отец Ми ще бъде пълен. Кое е това условие, Стефане?”

Гледах на Исус и Веемота и никак не можех да отговоря. А този път Исус никак не ми помагаше, но чакаше отговора ми. Така в един момент, когато вече си мислех, че съм пред пълен провал, към сърцето ми нахлу Сила от Святия Дух. Така забелязах нещо, което ме смути и смачка всичкото ми самочувствие. Да, братко! Бях напълно смазан от онова, което виждах. А то беше такова, че Исус и Веемотът бяха легнали под гъстата сянка на могъщите дървета, а аз стоях прав. Стана така, че очите ми с ужас забелязаха как гледам на Исус някак отгоре - от позицията на собствената си изправеност. Това явно бе моята трагедия, моят грях, моята неосъзната гордост. Затова, като паднах на коленете си, извиках:

“Прости ми, Господи! Та аз стоях и Те гледах изотгоре, когато Ти Си Този, Който трябва да ме гледа отгоре. И именно затова Отец ревнуваше и не ме допускаше до Теб и Веемота...”

В този момент, докато изговарях думите си, ме запали Огънят на Отца. А достъпът ми до Исус и Веемота беше пълен, понеже Исус погали главата ми и ме постави да легна на Лоното Му. Знаех, че в този миг съм най-щастливият човек на цялата вселена. Защото Господарят на Сион ми беше дал достъп до Сърцето Си. А тогава Исус тихо ми каза:

“Така ти разбра, че смирението беше третият изпит от Отца Ми, за да легнеш в Присъствието Му. И ето, тези трите - упованието, покорството и смирението - ще пазят винаги сърцата ви. Те ще ви дават Моят покой, Моята Сила и Моята кротост. А сега отпусни сърцето си и виж как Отец Ми ще възобнови силата ти...”

Послушал думите на Исус, аз отпуснах цялото си сърце, а погледът ми се взря в могъщите и прекрасни дървета, под чиято сянка стоях с Господа. Тогава стана чудо. Защото от клоните на дърветата започна да струи Небесна свежест. Тя слезе върху мен и облада и изпълни целият ми дух. Нещо повече - очите ми виждаха Небесни образи, скрити между самите

клони. Колкото повече аз гледах на Небесните образи, толкова повече и образите гледаха към мен. Аз не можех да откъсна очите си от тях, нито пък те откъсваха очите си от мен. И докато се опитвах да изрека дори една едничка дума, Исус вдигна ръката Си и посочи към Небесните образи, като ми каза:

“Сега разбираш ли какво са сенчестите дървета на Отец Ми? Сега разбираш ли, че това са Пророците и Апостолите на Свещеното Му Писание, които лично Той е облякъл със Силата да засеняват с Неговия Дух? Как иначе би си починал Веемотът под сенчестите дървета? И как да би възобновил Силата Си, ако не с могъщото преобразяване и освежаване от Божието Слово?”

Но ето затова призовавам всички ви към Божията почивка. За да дойдете и легнете в Неговото Присъствие. Защото едва тук духовните ще разберат, че всяко дърво засенява с определена сила, дадена за свършването на определена работа. Защото тук Исая ще ви даде да познаете радостта и мира от Божията Благодат, но Еремия ще ви запали с ревност да стоите против Вавилон. Езекиил ще ви даде поглед върху Божията тайнствена премъдрост, а Даниил ще укрепи благочестието ви. Йоил ще ви накара да чуете звука на тръбата, а Захария - да се подгответе за последните дни. Петър и Павел ще ви одързостят да ходите с Мен, а Яков и Йоан - да пазите Вярата и Любовта. И ето това е да легнете в Божието Присъствие. Защото онзи, който пребъдва с упование, покорство и смирение пред Мен и Отца, непременно ще направи сърцето си отворено за всички велики дела, които Божият Пророчески Дух ще извърши със Своите Си. Но нека сега да те заведе нататък. Защото онзи, който си е починал в Божието Присъствие, непременно е придобил сила да отиде там, където би му посочил Моят Отец...”

След последните Си думи Господ стана. И заедно с Него стана и белият жребец. Аз ги последвах, като усещах нозете си необикно вено укрепени и силни. Не след дълго пред очите ми се разкриха блата, които бяха избуяли с тръстики. Видът на тръстиките бе такъв, че те не просто бяха изсъхнали,

но дори почернели от действието на блатната вода. И Исус, като вдигна ръката Си напред, ми каза:

“Гледай сега. Защото ето тук е мястото на Веемога. И тук Отец е призовал да се подвизават водените от Пророческия Му Дух...”

Погледнах тръстиките и в ума ми нахлуха твърде много потвърждения за силата на онова, което виждах. Затова казах на Исус:

“Господи мой, та това място поразително прилича на виденията, които Ти ми даде с моавката-Рут. Защото и тя, подобно на Веемога, обича да се подвизава в тръстиките. Защото едва ли тези тръстики са друго, освен човеци, които са се отвърнали да следват Божия Глас и така са изсъхнали в пътищата си. Както казва това и “Книгата Йов”:

“Никне ли рогоза без тиня? Расте ли тръстиката без вода? Догде е още зелена и некосена изсъхва преди всяка друга трева. Така са пътищата на всички, които забравят Бога...”²⁸

“Точно така е, момчето Ми. Но както правилно се досети, това видение има твърде много общи неща с Църквата-Рут. Защото някога Аз присъствах на една сватба в Кана Галилейска, където обърнах водата във вино. А днес предстои една последна сватба. Сватбата на Моята Невяста с Мен. И ако Кана ще рече “тръстика”, то става ли ти ясно, че Веемотът наистина има какво да извърши всред тръстиката? Затова наблюдавай Божиите знамения, които сега ще се явят пред очите ти...”

След тези Си думи Исус яхна Веемога и само след миг Господ навлезе с белия Си жребец в самите блатата. А от Небето се появи светъл лъч, който докосваше всяко място, където биха минали копитата на белия кон. Така блатото преставаше да прилича на блато, понеже тъмните и застояли води се изпаряваха и изчезваха. Тогава онези изсъхнали тръстики мигом се преобразяваха пред очите ми. Понеже Небесната Светлина ги докосваше и те възвръщаха зеления си цвят. Нещо повече - Господ се обърна към мен и като посочи една от тръстиките, ми каза:

“Ела и вкуси от соковете на тази тръстика. Защото допреди да премине Пророческия Дух през блатата и тресавищата, тя е имала

²⁸ (Йов 8:11-13)

отвратително зловоние. Но я виж сега какво държи твоят Господ в ръцете Си...”

Послушал Исусовите думи, аз се приближих до Него и протегнах ръка към тръстиката, която Той докосваше с ръката Си. А Господ, като наведе самото ѝ стебло, направи така, щото шепите ми се напълниха със сок от самото растение. И аз, като вдигнах шепите и ги поднесох към устните си, отпих от самия сок. В следващия миг из цялото ми същество се разнесе сладък аромат, а по ръцете ми остана благоуханието му. Никога и не бях предполагал, че вкусът от една тръстика може да бъде толкова сладък. А Исус, като се усмихваше, ми каза:

“Сега разбра ли, че няма по-прекрасен и сладък вкус за Господ и Неговите пратеници от вкуса на покаянието? Сега разбра ли, че никой не може да обича Господа толкова силно, колкото онези, на които много е простено? И ако и тщеславните църкви да изгониха всичката тази тръстика и да я обрекоха на изсъхване и отпадане, те пак не знаеха, (поради гордостта си и надутостта си) че тази тръстика ще е последното поколение на Небето. Защото Небесният Ми Отец никога повече няма да изпраща слугите Си към църквите, след като и те и самите им лидери вече са отхвърлили Небесната покана.

Не, Стефане! Бог има остатък, който е запазил за Себе Си!

Остатък, който е бил твърде неудобен за светските невести, за да го задържат в себе си и по тази причина е бил отхвърлен. И ако някой още не проумява що ще рече Божий остатък, то такъв нека вложи в сърцето си, че това са онези, посочени от Отец Ми, които могат да паднат във всякаква пропаст на беззаконие, но никога - в бездната на поклонението и покорството към Вавилон. Защото всеки грях и хула ще се прости на човеците, но ако някой се кланя на Вавилон и служителите на духа на Антихрист, то такъв вече е похулил Святия Дух, за което няма да му бъде простено нито в този свят, нито в бъдещия. Защото да похулиш Святия Дух ще рече да вървиш по пътя на Юда, с копнежа на Юда и в примера на Юда.

Но ако някой е станал като смазана тръстика от жестокостта и коравосърдечието на продажни пастири и теолози и такъв е побягнал от църквата им, отвратен от делата им, то ако и да е замъждял фитилът му, Аз няма да го отхвърля, но ще го прибера именно с Моя бял кон в това последно време. Не говори ли така и Словото Ми?”

“Разбира се, че говори, Милостиви Господи! Защото за Теб Отец записа чрез пророка Си Исая, като каза:

“Ето Моят служител, Когото подкрепям, Моят избраник, в Когото благоволи душата Ми; турих Духа Си на Него; Той ще постави правосъдие за народите. Няма да извика, нито ще издигне високо гласа си, нито ще го направи да се чуе навън. Смазана тръстика няма да пречупи, и замъждял фитил няма да угаси; ще постави правосъдие според истината...”²⁹

“А сега забележи, момчето Ми, че стиховете от Исая говорят затова, че Аз няма да извикам и издигам Гласа Си навън. А това означава, че никой отвън няма да Ме чуе. Ще Ме чуят само тези, които са вътре. Как разбираш това?”

“Господи, разбирам го така, че отвън е Вавилон. Той е във външната тъмнина. И ако някой е останал в прогнилите му от тщеславие и човешки доктрини църкви, то такъв няма да Те чуе. Защото по-добре е за хората да бъдат тръстики по кръстопътищата, отколкото плява по предните столове на лъскавите конференции...”

“Кажки тогава на всички, че времето вече приключва и Отец Ми преброява последните години от властта на Вавилон. И ако някой иска спасение за душата си, такъв нека знае, че присъствието на Господ струва повече от присъствието в която и да е църква. И ако Мен Ме няма в някое събрание, то там непременно са дошли другият дух, другият Исус и другото благовестие. А те нямат нищо с Мен, нито Аз имам нещо с тях. Ако някой наистина иска дял от Небесния Ерусалим, то такъв нека отново да помисли, че Отец Ми благоволи в тръстиките, а не в представителната плява на светски

²⁹ (Исая 42:1-3)

църкви. Колкото за нещо повече от това, което сега ви казвам, то приемете като знак за благоразумие и писаното от Моя Апостол и Пророк Йоан. Защото той записа за всички ви каква беше мярката за Господния Храм:

“И даде ми се тръстика като тояга; и един каза: Стани та измери Божия храм и олтара и ония които се кланят в него; но двора, който е извън храма, остави, и недей го измерва, защото той е даден на народите, които ще тъпчат светия град четиридесет и два месеца...”

30

И ако Моят Отец измерва Святото Си Място с тръстика, то това е, за да се намерите сред угодните за делото Му тръстики - онези, които ще послужат на Пророческия Дух, за да се прослави Божието Име. А колкото до това как ще бъдат изкупени и докоснати всички тръстики в тресавищата и блатата, то виж последното от виденията, свързани с леговищата на Веемота. Защото това е видението с върбите край потоците. И ние с теб сега ще отидем при тях...”

След тези Си думи Господ отново дръпна юздите на белия жребец, тъй че Исус и Веемотът тръгнаха, а след тях и аз. И ето, че твърде скоро очите ми видяха потоци с кристално чисти води. За разлика от земните потоци, които винаги текат надолу, по посоката на земния наклон, тези потоци течаха нагоре. Единият им край идваше от Небето и те се спускаха от там, а след това, като преминаваха по земята, те отново се връщаха в Небето. Ето това бяха потоците, които виждаха очите ми. А над самите тях аз видях наведени върби, чиито листа буквално докосваха потоците. И там Исус ми каза:

“Това видение е твърде силно, за да не го изпиташ със собственото си сърце. Затова качи се до Мен и виж какво ще стори твоят Господ с белия Си жребец, когато премине край върбите и самите потоци...”

Думите на Исус развълнуваха духа ми до краен предел. Затова, като се качих на Веемота и прегърнах моя Господ през кръста, аз вперих жаден поглед към самата гледка. Така ние се приближихме до самите потоци и

³⁰ (Откровение 11:1-2)

копитата на коня навлязоха в един от тях. И ето, че само след миг листата на върбите вече докосваха лицето ми. А Исус отново ми проговори:

“Наблюдавай внимателно самите листа на върбите. И Ми кажи какво забелязваш...”

Погледнах на листата на върбите и забелязах, че по тях имаше малки бисерни капчици. Нещо повече - от всички листа капеха именно такива капчици, като падаха във водите на потока. А Господ, като хвана едно от листенцата, го поднесе към ръцете ми и каза:

“Вкуси една от тези капчици. Защото те са, които дават най-голямата активност на Вемота...”

Взех върбовото листенце и вкусих капчицата. А тя се оказа солена. Толкова солена, колкото солени са сълзите върху плачещо и ридещо лице. И така вътре в мен се запали скръб, която беше твърде силна. Това беше болка, плач, страдание и утеснение. Само след миг, като погледнах отново на плачещите върби, аз видях, че това не бяха върби. Не! Защото Силата на Святия Дух беше променила видението, тъй че всеки от клоните на тези наведени върби, беше като ходатай, молител и изкупител. Това бяха човеци, носещи товарите на градове, села и нации. Именно техните сълзи се вливаха в потоците на Святия Дух. А, както вече казах, тези потоци слизаха от Небето, за да се качат отново в Небето. И Исус с твърде сериозен Глас ми проговори:

“Виж това и предай на Църквата Ми, че без ходатайството и застъпничеството на тези Божии люде, Вемотът не би се движил на земята. Но именно чистите сълзи от очите на Божиите молители извикват Божията Сила. Защото тези потоци са извикани от Небето с молитви и се връщат в Небето с молитви. Затова виж и самото чудо...”

Миг след думите на Исус чудо наистина настъпи. Защото невидимата сила на Отца направи така, че ние и белият кон се издигнахме нагоре, по пътя на Небесния поток, движени от силата на сълзите и риданието на Божиите човеци. Така твърде бързо се озовахме пред Тронната Зала на Всемогъщия. И моят Господ, като загреба в шепите Си от водите на потока,

пристъпи към вратите на Залата, които се отвориха, тъй че Лицето Господно беше озарено от Отеческата Светлина. А Исус каза:

“Отче, по Твоята Воля посвещавам пророка Ти в изящното Ти Дело. И ето, шепите Ми са пълни със сълзите на Твоите ходатаи, които стоят в Пролома и просят от Тебе Милост...”

А тогава закънтя и Гласът на Отец, Който ми казваше:

“Сине човешки, иди и кажи на всичките Ми живи чеда, че Аз претеглих сълзите им и въздишките и м. Ето, с Милост ви окръжавам. Защото всички вие сте посочени и извикани от Мене, за да станете част от този бял жребец. И ако някой чува Гласа Ми иска да участва в изящното Ми Дело, то такъв нека приеме в сърцето си, че онова, което Аз ценя високо пред очите Си, е мерзост за светските човеци и онова, което те ценят високо в очите си, е мерзост пред Мене.

Мерзост ще се възправи против мерзост!

Дух против дух! Дело против дело!

Слово против слово! Небето против ада!

Даващите против продаващите! Сион против Вавилон!

Блажени онези, които имат вярата и търпението на Светиите, за да устоят! Блажени сърцата, чиито пътища са към Моя Дом и чиито извори са от Моя Извор! Ето, предупредих ви!”

След думите на моя Бог и Отец видението се прекъсна, а към сърцето ми нахлуха развълнуваните води на Святия Дух. Така, укрепен и помазан от моя Господ, аз записах всичките Му думи и откровения. За да се влеят и в твоето сърце всичките живи води на Духа. И да бъдеш с помазано сърце от Помазания! Амин и Амин!

9. БЕЗСТРАШИЕТО И БДИТЕЛНОСТТА НА ВЕЕМОТА

“Ето, ако би дошла река, той не трепери; не се смущава, ако би се и Йордан устремил по устата му. Може ли някой да го хване, когато е нащрек? Или да прободете носа му с примка?”³¹

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

Започваш ли да разбираш каква книга държиш в ръцете си? Започвали сърцето ти да проумява, че ако Всемогъщият Отец ревнува за изящното Си Дело, то това е точен знак, че твърде скоро във вихрушката на Неговия Гняв ще бъдат пометени всички противници на Небесното благовестие?

Аз не се страхувам за моята лична съдба. Аз не се опасявам и за съдбата на тези, които приеха Небесното докосване и освежаване от Божия Пророчески Дух. Но сърцето ми искрено окайва потомците на Юда, които се блъскат, за да умрат в задушавашите коптори на последните Синедриони.

Тук искам да продължа със следващата от прекрасните черти на Веемога. Защото става дума за неговото безстрашие. Знаеш ли колко пъти сърцето ми е ставало свидетел на човешкия страх? Знаеш ли колко човеци, било в писма или дори директно са ми казвали:

“Не заставай на пътя на църковната върхушка, защото тя ще те помете. Знаеш ли колко други преди теб бяха пометени? Знаеш ли колко отпаднаха? Знаеш ли, че някои дори и полудяха или останаха завинаги увредени от чародейни молитви и магии?”

Какво да кажа на всички тези човешки трепереници? Как да им обясня, че Онзи, Който е вътре в мен, осуetyава всяка злоба и всеки заговор на дяволските слуги? Как да им кажа, че моят Бог прави да избезумеят всички чародеи и прави името на пророка Си познато в областите на Божията Слава и мир? Как, най-сетне, такива страхливци, нямат мъничко разум, та да седнат и видят какво изповядаше Божият помазаник в псалома си:

³¹ (Йов 40:23-24)

“Господ е откъм мене; няма да се убоя; що може да ми стори човек? Господ е откъм мене между помощниците ми; затова ще видя повалянето на ненавистниците си. По-добре да се надява някой на Господа, а не да уповава на човека. По-добре да се надява някой на Господа, а не да уповава на князе. Всичките народи ме обиколиха; но в името Господно ще ги отсека. Обиколиха ме, да! Обиколиха ме; но в името Господно ще ги отсека. Обиколиха ме като пчели, но угаснаха като огън от тръни; защото в името Господно ще ги отсека...” ³²

Ако Името Господно отсича нечестивите племена и прави да престане споменът им и да изчезнат родовете им, то какъв ми е проблемът?

Истината е, скъпи ми братко, че проблемът е техен. Защото жестокият проблем на това последно извратено поколение е такъв, че то вече не може да преживее покаяние. То вече свали сватбата от Небето на земята и направи от вечерята с Агнето, обяд с агнета. И понеже Младоженецът се бавеше, то си набави и куп младоженци, за да не си разваля лъскавия празник. Да, но има едни Божии хора, които като трън бодат в очите на тщеславните. Това са Божиите пророци. Защото те заявяват на скъпо облечените, че са голи. И на обогатените, че са нещастни и сиромаси. А това никак не се харесва на предрешения дявол, понеже изпод небесния му костюм вече личат рога и космата опашка. Тогава идва гонението. Идват специалните “духовни съвети” и “семинари”, на които слепците обсъждат своите “гледници”. За да отидат после – всеки при булката си - и да крещят до припадък и пяна на устата си против делото на Божиите пророци. А по-хитрите измежду тях решават, че един платен пророк от Запад ще свърши толкова по-добро сплотяване на членската маса, колкото е по-тлъст хонорарът му...

Аз няма да продължавам в този стил, защото мога да напиша няколко тома, пък и не е това целта на тази Небесна книга. Причината да започвам така е в това, че срещу изящното дело на Бог Йеова, дяволът винаги е обичал да изпраща реките си. Да, братко мой! Има реки в тъмния духовен свят. И ако все още не знаеш какви са тези реки, то си отвори седма глава

³² (Псалом 118:6-12)

от "Евангелието от Матей" и прочети там, как Исус ти говори за дъждове, реки и ветрове. А колкото до Вемота, то нека сега устата на моя Господ продължи в дълбочините на тази тема. Ето какво ми каза Той:

"Както вече си прочел от "Книгата Йов", Вемотът е неустрашим. И както казва за него Отец Ми:

"Ето, ако би дошла река, той не трепери; не се смущава, ако би се и Йордан устремил по устата му..."

Кажми Ми тогава - защо Йордан би дръзнал да се устремява против устата на Божиите пророци? И защо едни от вас свързват Йордан с Отческо благоволение, а други виждат в него преграда пред Божия народ?"

Въпросът на Исус беше повече от дълбок. Затова, като помислих над думите Му, казах:

"Исусе, преди много години Ти помаза сърцето ми, за да напиша една чудесна книга, която се казваше **"Късният дъжд и грабването"**. И в тази книга Ти ми показа река Йордан, като преобраз на света, който лежи в лукавия. Най-малкото - две от свидетелствата на Стария Завет говорят за това, че тази река се отдръпна. Веднъж - когато Исус Навин премина с Израил по сухо. И втори път - когато пророк Илия сгъна кожуха си, та удари реката, за да я раздели на две и отново да премине по сухо с Елисей. Но едновременно с това Ти ми показа река Йордан и като място, където влезе Йоан Кръстител, за да проповядва покаяние или дори като мястото, където сириецът Нееман се изцели от проказата си. Ето защо ми е нужна мъдрост, за да разбере тайната на Божието одобрение върху Йордан, както и на Божият гняв против него. Защото не е възможно едно и също нещо да попада, както под Божия гняв, така и под Божието одобрение. Тук има тайна, Господи..."

"Разбира се, че има тайна! Именно поради тези скрити от Църквата Ми неща, сега си мощно помазан от Отца Ми, за да изваждаш скритото от книгата на тайните. Защото това е "Книгата Йов" и тя говори за избраниците на Отца Ми, като казва:

"Човекът простира ръката си върху канарите, превръща планините из корен. Разсича проломи между скалите; и окоето му

открива всичко, що е скъпоценно и ограничава капането на водите; и скритото изважда на бял свят...”³³

А сега забележи, че Йордан ще рече “слизащ надолу” или дори “нисък”. Как мислиш, може ли ниското да е по Волята на Отца Ми или е против Волята на Отца Ми?”

“Исусе, като Те слушам, разбирам, че има два Йордана. И в единият са тези, които са ниско по Волята на Отца, а в другия са тези, които са паднали ниско пред очите Му...”

“Беше ли тогава Кръстителят ниско именно по Волята на Отца. Не слезе ли той надолу, за да издигне мнозина горе?”

“Разбира се, Исусе! Та нали плод на това прекрасно откровение от Теб беше и книгата за **“Цената на духовното издигане”...**”

“Виж тогава и другите, които падат ниско пред очите Му. Не са ли това онези, които се възгордяват и смятат себе си за незаменими? И ако смирието възвисява, то гордостта не сваля ли твърде ниско онези, които успее да събори?”

“Да, Исусе! Така е!”

“Знай тогава, че за да казва Словото Ми за Веемот, че не се плаши, ако би се и Йордан устремил към устата му, то го прави, за да предупреди всички разумни в едно:

Никоя атака от религиозния дух на Сатана не може да надделее или превъзмогне над Божия Пророчески Дух!

Божии пророци всякога ще бъдат камъкът, който препъва гордите и лицемерните. Понеже Отец Ми никога няма да се съобрази с никое човешко очакване, нито ще иска мнението или съвета на която и да е църква, за да издигне и възвиси пророците Си. Нещо повече - именно поради Божия Суверенитет и Неговия Личен Избор, който е ненарушим и извечен, дяволът ще съблазни гордите и себелюбивите, като ги измами, че щом те не са в Божия Избор, то и никой друг не трябва да е преди тях. Така непременно последните ще станат първи, а мнозина първи - последни. Защото само Един е Сърцеведец, Който изпитва дълбочините на сърцата и

³³ (Йов 28:9-11)

познава всеки от утробата на майка му. Само Един е, Който държи записани съдбите на всичките човеци пред Престола Си. Само Един е, Който записва в Книгата на Живота или премахва от нея.

И кой е този Йордан, който ще уплаши изящното Му дело? Или кой е този началник и управник, който ще запуши устата на Божия пратеник? Не знаят ли такива, че има само едно място в Библията, където Отец Ми говори за изящното Си Дело и това е, когато Той разкри на слугата Си Йов Веемота? Не знаят ли такива, че има едно единствено място в Библията, където Отец Ми снабдява някого с Меча Си и това отново са стиховете, свързани с Веемот. Които и казват:

“Той е изящното дело Божие; Оня, Който го е направил, го е снабдил с Меча Си...”³⁴

Има ли тогава река, която да дръзне да застава против огнения Меч на Всемогъщия? И кои са онези земни черепки, чийто бунт и безумие надминава дори и бунта на падналите ангели? Защото на земята бесовете Ме славеха и Ми се покоряваха, а днешните закоравени от измамата на дявола, умножени в беззаконието си и стократно по-слепи от езичниците, хулят и кълнат за нещата, които не проумяват, нито разбират. Защото Аз им дадох чрез пророка Си цялата Небесна програма за съживление, възкресение и Вечен Живот в небесните места. Но те, заети от сутрин до вечер с бизнесите си и конференциите си, се помрачиха, та да не видят и оглушаха, та да не чуят. Затова предупреждавам всички ви:

Няма река, която да застане против делото на Божия Пророчески Дух! Няма сила, която да осуети или промени Божиите планове и намерения! Но има поколение на Бог Отец, което чува Гласа му. Поколение, което Моят Небесен Баща е записал с думата “нащрек”, като е запитал всички ви за изящното Си дело:

“Може ли някой да го хване, когато е нащрек? Или да прободене нося му с примка?”³⁵

³⁴ (Йов 40:19)

³⁵ (Йов 40:24)

И ето, това е поколението на Исус Навин и Халев. Защото те бяха древният Веемот, чрез чиято вяра и искреност Отец направи водите на Йордан да се разделят на две и Божия народ да премине по сухо. Те бяха, на които погледна Отец Ми и се закле за единият от тях, като каза:

“Но понеже слугата Ми Халев има в себе си друг дух, и той напълно Ме последва, затова него ще въведа в земята, в която влезе, и потомството му ще я наследява...” ³⁶

И ето, питам ви днес:

Ще оставите ли водите на гордия и противен на Отец Ми Йордан да завлекат сърцата ви или ще се влеете духовно в изящното Божие Дело? Ще бъдете ли нащрек, когато вашият Господ Го продават за тридесет сребърника и Го разпъват с гвоздеите на мерзостта или ще се оставите на носовете на онези фалшиви пророци, които отдавна са уловени от примките на Сатана? Ще бдите ли заедно с Мене, когато се приближава онзи, който с целувка предаде Човешкия Син?

Блажени сте, ако изпълните думите Ми и устоите докрай! Защото ще се наречете велики в Небесното Царство! И ще получите от Моя Отец венецът, който не увяхва и короната, която не потъмнява! Затова вижте и последното най-велико видение, което ще дам на слугата Си. За да разберете защо вашият Господ слиза от Небето с белия кон Веемот. И за да чуете ясно Гласа на Утешителя...”

³⁶ (Числа 14:24)

10. ИЗЯЩНОТО ДЕЛО НА БОГА

“Той е изящното дело Божие; Оня, Който го е направил, го е снабдил с меча Си...”³⁷

Братко мой! Верни ми приятелю!

Нека сега сърцето ти не спира да хвали Небесния Отец за Милостта Му. Защото Неговото Сърце трябва да се напълни с нашите искрени думи на любов, почит и благодарение. Защото Той знае колко превъзходно велика е Силата Му във Верните и Избраните. И защото има миг, когато ще дойде Отеческа разплата и отплата. Разплата - с онези, които прободоха Сина Му и създаваха радост за всички тъмни сили. Отплата - за онези, които приеха Небесните Му пратеници и не се съблазниха в бедността им, нямането им, и острите и радикални думи в книгите им. Затова нека сега те направя свидетел на най-удивителното от всички видения, които Господ Ми даде. Защото това е видение от Хълма Сион и от Тронната Зала на Всемогъщия. Ето как Исус го разкри пред очите ми.

Аз бях издигнат от Силата на Святия Дух до самия Свят Хълм на Бога. И ето, че очите ми видяха стотици хиляди човеци, облечени в бели дрехи, които пееха “Алелуя”. А пред тях стоеше Исус. Така, докато възлението и тържеството се увеличаваха с всяка изминала минута, аз забелязах как вратите на Божия Дворец се отвориха и лицата на човеците бяха озарени от Небесната Светлина. Точно тогава цялото множество падна на колене пред Святостта и Огъня на Отца. А Гласът на Отец се извиси над целия Хълм, казвайки:

“Люде Мои, Аз ви избрах за Святото Си Дело, за да Ми бъдете Светии, които ще възвестяват Волята Ми от род в род и от век на век. Аз ви призовах чрез слугите Си пророците, за да напуснете властта на света и да блестите като звезди на Сион всред мрака на земята. Всеки от вас, като Ме послуша в сърцето си, смири себе си и освободи Живота на Моя Син. И Аз, като погледнах на земята, се зарадвах. Защото Моят бял кон вече прославяше Името Ми.

³⁷ (Йов 40:19)

Той събираше разпиляното. Той ходеше по кръстопътищата и говореше твърдо и силно за Мен и Моя Дом. Той заяви против търговците в Моя Храм, въпреки, че те не искаха да го напуснат. И понеже те не напуснаха Храма, нито се покаяха за делата си, то Аз напуснах оскверненото и омерзено място. За да Си въздигна чист и Свят Храм на Хълма Мория, където Моят Приятел Авраам Ми засвидетелства страха и преклонението си пред Мене, като Ми пожертва едничкия си син. И понеже ви събрах на Моя Хълм, за да вършите Моето Дело, то и затова сега ви дарявам с Вечния Печат на Моето Отческо благоволение. Защото във всички векове ще се разказва за вашето дело и ще направя имената ви паметни за много поколения. Този Вемот, Който всякога беше украшение на Моята Сила и Моят Избор, от този миг става украшение за вас. Той става ваш спътник за вечни векове. И това е наградата от Бащата за вяността и чистотата на синовете Му...”

След думите на Отца стана чудо. Защото от отворените врати на Божия Дворец на Святостта заизлизаха прекрасни бели коне. И всеки от конете намери онзи, на когото Отец го подарява. А в самия край от Двореца излезе и Белият Кон на Исус. И Господ, като се възкачи на жребеца Си, извика с мощен Глас:

“Ето, Аз тръгвам с десетки хиляди Мои Светии. За да извърша съдба над всички. И да обявя за виновни всичките нечестиви за всички нечестиви дела, които в нечестие са сторили, и за всички жестоки думи, които нечестивите грешници говориха против Мен и Моите пророци...”

Миг след последните думи на Господа към сърцето ми нахлу Сила от Святия Дух. И Утешителят каза в сърцето ми:

“Гледай сега, Стефане. Защото ще видиш онова, което видя и Апостолът и Пророкът Йоан. Гледай и проумей що ще рече Божието изящно Дело...”

След думите на Духа видението се промени. Аз седях в земните места. Но само след миг Небето се отвори и пред очите ми се яви белият кон Вемот:

“След това видях небето отворено, и ето бял кон...”³⁸

А тогава Святият Дух допълни в сърцето ми:

“Както нозете на коня стъпват преди нозете на ездача, така и Божият Пророчески Дух винаги е вървял пред Господа на Славата и Царя на Царете, за да направи прави пътеките Му.

И ето, нека всички слушат що говори Духът към църквите:

Настъпва съдбоносна промяна в Божията наредба на земята! Защото онези, които ще носят отсега и до свършека програмата за Вечното Спасение, са пратениците на Вечният и Суверенен Бог Отец. Те са слугите в притчите на Исус! Те са отхвърлените от поканените в притчите на Исус! Те са, които събират последния жив Божий остатък във времето на най-умноженото беззаконие. И който устои докрай, за да се подвизава в Божия Пророчески Дух, той ще бъде спасен! И Духът, и Невястата казват:

Дойди, Господи Исусе!

Ето, Той е сред вас! С Белият Кон на Откровението...

“...и Оня, Който яздеше на него, се наричаше Верен и Истинен, и съди и воюва праведно. Очите Му бяха огнен пламък, на главата Му бяха много корони и носеше написано име, което никой не знаеше, а само Той; и беше облечен в дреха, попръскана с кръв; и името Му беше Божието слово. И небесните войски, облечени в бял и чист висон, следваха подир Него на бели коне. Из устата Му излизаше остър меч, за да порази с него народите; и Той ще ги управлява с желязна тояга и ще стъпче лина на лютия гняв на Бога Всемогъщия...”³⁹

Аз го изговорих! Аз го изрекох!”

³⁸ (Откровение 19:11)

³⁹ (Откровение 19:11-15)